

TUẦN BÁO PHÁT TRIỂN ĐIỂN NĂNG

2922 Jolicoeur St.
Montreal - H4E 1Z3
CANADA

Điện thư : aphancao@videotron.ca
WEB: WWW.VOVI.ORG

Số 255

ngày 21 tháng 5 năm 2000

Tờ báo hằng tuần ĐIỂN KHÍ PHÂN GIẢI dành riêng phục vụ bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Tận Độ

Tận độ nhưn hiền tự tiến vô
Trần tâm dứt khoát tự nam mô
Qui về một mối Trời ban phước
Sáng sửa vô cùng tự tiến vô

Lương Vĩ Kiên

Mục Bé Tám từ 19-03-00 đến 25-03-00

Copyright © 2000 by Lương Sĩ Hằng & VoVi Association of Canada. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đứng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường

- 1) Giành giứt đất đai có lợi gì không ?
- 2) Thể xác của con người đều tham dâm theo trình độ sẵn có tại sao ?
- 3) Minh tình phát triển thì sẽ được gì ?
- 4) Tới nơi dụng trạn có bình an không ?
- 5) Tại sao người tu thiền tự dứt tánh tham ?
- 6) Vòng tròn pháp luân của Trời đất có thay đổi hay không ?
- 7) Người gian dối còn lường gạt lẫn nhau và không nhìn nhận sự sai lầm của chính mình và lý luận với người cho mượn thì sẽ ra sao ?

<p>1) Cairns 19-3-2000 4:29AM <i>Hỏi: Giành giựt đất đai có lợi gì không ?</i></p> <p>Đáp: Thừa giành giựt tu tiến thì sẽ không có hại, ngược lại mưu lợi làm giàu thì sẽ có hại cho tâm thân vì tham</p> <p style="text-align: center;">Kệ:</p> <p style="text-align: center;"><i>Tham lam tự hại suốt thân hình Cực nhọc lo âu trí bất minh Giành giựt tham bận lòng chẳng thoát Chơn tình không có tự làm thình</i></p>	<p>2) Cairns 20-3-2000 4:41AM <i>Hỏi: Thể xác của con người đều tham dâm theo trình độ sản có tại sao ?</i></p> <p>Đáp: Thừa người không tu thiền thực hành thì trí tâm không được phát triển trong thanh tịnh</p> <p style="text-align: center;">Kệ:</p> <p style="text-align: center;"><i>Duyên lành không có diễn không minh Nguyên lý Trời ban sống thật tình Nhịp độ không ngừng duyên tận độ Thành tâm tu luyện rõ hành trình</i></p>
<p>3) Cairns 21-3-2000 2:31AM <i>Hỏi: Minh tình phát triển thì sẽ được gì ?</i></p> <p>Đáp: Thừa minh tình Đạo pháp thì sẽ được phát triển và yên vui</p> <p style="text-align: center;">Kệ:</p> <p style="text-align: center;"><i>Sáng trí thông minh rõ tiến trình Thực hành chất phát tự mình mình Biết Trời biết Phật lòng thanh nhẹ Cảm thông diễn giới rõ chơn tình</i></p>	<p>4) Cairns 22-3-2000 5:10AM <i>Hỏi: Tới nơi đặng trận có bình an không ?</i></p> <p>Đáp: Thừa tới nơi đặng trận bình an sẽ được mở trí thêm</p> <p style="text-align: center;">Kệ:</p> <p style="text-align: center;"><i>Điễn hòa thanh nhẹ lại bình an Dẫn tiến giải bày tự phát quang Minh Đạo xét đời không bận rộn Tình dứt dào dạt tự khai màn</i></p>
<p>5) Cairns 23-3-2000 5:10AM <i>Hỏi: Tại sao người tu thiền tự dứt tánh tham ?</i></p> <p>Đáp: Thừa người tu thiền tự dứt tánh tham sau khi đạt được sự thanh tịnh trong nội tâm; là vì hành thiền tự giải được sự lo âu, liên hệ với Trời đất</p> <p style="text-align: center;">Kệ:</p> <p style="text-align: center;"><i>Ân cần sửa tiến thay vì tạo động Thâm tình tự mình tự phân tông Lời vàng sửa tiến cùng xây cùng tiến Thay vì loạn động tạo bất thông</i></p>	<p>6) Cairns 24-3-2000 6:25AM <i>Hỏi: Vòng tròn pháp luân của Trời đất có thay đổi hay không ?</i></p> <p>Đáp: Thừa vòng tròn pháp luân của Trời đất vẫn không thay đổi và giữ luật hóa hóa sanh sanh độ tha tại trần</p> <p style="text-align: center;">Kệ:</p> <p style="text-align: center;"><i>Hành trình hóa hóa sanh sanh tiến Đặng độ giao tranh giải nổi phiền Sống động tình Trời ban sáng chiếu Thực hành tiến tới tự mình yên</i></p>

7) Sydney 25-3-2000 3:20AM

Hỏi: Người gian dối còn lường gạt lẫn nhau và không nhìn nhận sự sai lầm của chính mình và lý luận với người cho mượn thì sẽ ra sao ?

Đáp: Người tu còn chối tội bởi sự khôn khéo của chính mình là một bằng chứng tự gạt. Trời sẽ không chứng tâm cho kẻ tự gạt và gạt tha

Kệ:

Lường gạt dối trá chính mình tự tạo

Khó tu khó tiến khó đổi trao

Tình Trời mở rộng tâm không tiến

Lường gạt chính mình chẳng được nào

THƯ TỪ LAI VĨNG

V N, ngày 10/10/1999

Kính thăm Đức thầy,

Con là P P M kính thăm lạy Thầy và chúc Thầy được nhiều sức khỏe Con theo PLVVKHHBPP được 24 năm. Nhờ pháp này mà con vượt qua tất cả sự đau khổ triền miên và chịu đựng cảnh chồng có vợ bé con riêng. Còn con có 4 đứa : 2 gái 2 trai, mà con đã mất 2 đứa con trai thân yêu Tinh thần con suy sụp xao động, nên có một thời gian đau khổ, xao lãng việc hành pháp. Con rất là ân hận, nghiệp quả con quá nặng. Con chạy theo cái giả mà tưởng là của mình, không quay lại bên trong hưởng thưởng để còn kịp về với cha trời. Nhưng nay nhờ các bạn đạo, con còn may mắn mà trở lại hành pháp một cách nghiêm túc không dám xao lãng. Con thấy con có lỗi với Thầy nên mỗi lần nghe băng Thầy, xem video nhìn Thầy mà con không cầm được nước mắt. Thầy thương tui con quá, lúc nào cũng giúp tui con trên con đường tu học. những lời giảng của Thầy thấm sâu vào tiềm thức của con, siêu diệu quá, con không biết nói gì hơn. con kính xin Thầy cho phép con và gia đình con cúi lạy Thầy 3 lạy để tỏ lòng tri ơn công đức vô lượng của Thầy

Hiện nay gia đình con ổn định, chồng con cũng trở lại tu rất tinh tấn, mặc dù vẫn phải trả nghiệp với bà kìa Nhưng con thông cảm những nỗi khổ của anh ấy Hai vợ chồng con rất tâm đầu ý hiệp hỗ trợ và giúp đỡ lẫn nhau trên con đường hành pháp. Nhưng con còn một thắc mắc là con vẫn hành theo 3 pháp : Soi hồn, Pháp Luân, Thiên Định, của Thầy không biết có đúng hay sai, mà con không thấy ấn chứng như các bạn đạo khác. Con sợ trật, uống phí thời gian không kịp các bạn của mình. Nay con đã 53 tuổi, sức khỏe yếu kém, nhiều bệnh trong người, chết lúc nào không hay (cao áp huyết, loãng xương...) toàn là bệnh nan y không có thuốc chữa.. Bệnh con không sợ, chỉ sợ chết rồi tu không kịp.

Các bạn con thờ PL một cái là điển thông đến hà đầu thành. Còn con thờ PL căng hết bụng lại thờ nhẹ ra, có đúng không ? Hay là phải cố gắng hít thêm cho ngộp mới thở ra, như vậy có phải giữ hơi không ? Con sợ PL con sai, xin Thầy chỉ dạy và cho con lời khuyên nhủ để con vững tâm, đứng thẳng đi từng bước một trên con đường tu học, không bị vấp ngã nữa.

Cuối thư con và gia đình kính chúc Thầy dồi dào sức khỏe

Con

P T P M

Montréal ngày 2/11/99

P M,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 10 tháng 10 năm 1999 được biết con đã lâm dần thân vào tình đời đen bạc, ghen ghét tự hại, tâm thân khó tu khó tiến. Chồng con là nghiệp lực. Cần tu tự giải mới có kết quả tốt cho phần hồn ở tương lai Những gì con đã thấy là tạm. Thân phận của nữ giới đều là như nhau, tạo nghiệp thì phải lãnh nghiệp!

Biết khổ là do tâm mình bất ổn. Con đã nhìn thấy hình ảnh của Thầy, suốt đời vì mọi người và tự tu tự tiến, dũng mãnh hành pháp với một niềm tin xây dựng và sẽ tái ngộ cùng các con. Thầy đã khóc rất nhiều vì đau khổ của các con đang diễn biến trong cõi phù sanh này! Thầy chỉ tự tu và tiếp tục cầu nguyện cho các con bình an, và tiến hóa theo pháp đã sẵn có trong tay Có lỗi thì ăn năn sám hối và dứt khoát tu tiến là sẽ có kết quả tốt về phần hồn ở tương lai Về Pháp Luân Thường Chuyển là quan trọng. Cần hít đầy rún đầy ngực và tung lên bộ đầu là sẽ khai thông và tự thức. Hành đúng pháp như Thầy đã hành thì sẽ đạt được sức khỏe và dễ tu hơn. Nếu sửa pháp thì sẽ bơ vơ ở tương lai, thiếu dứt khoát, tham dâm thì nghiệp lực sẽ lôi cuốn, trí óc vấn vương rất khó tiến.

Chúc con và gia đình vui khỏe

Quý thương

Lương Sĩ Hằng

THƠ

Trung Nghĩa

*Ai trách Thầy ai chớ trách hoài
Đừng theo chủ-kiến nghĩ lầm sai
Tai phàm nghe nói khoan cho đúng
Mắt thịt nhìn xem chớ xích-bài
Nói xuôi đố ngược sao không xét
Thấy trắng thành đen lại chẳng hay
Trung-nghĩa bỏ rơi lẽ chấp-ngã
Từ-Bi không nhớ đáp ơn Thầy.*

Toulouse, ngày 20-06-1998,

Trịnh Quang Thắng.

VÔ VI VÒNG QUANH THẾ GIỚI

VỀ HAI KHÔNG THĂM THẦY

Trong một sự tình cờ nghe tin Thầy sẽ ghé Thiền Viện Hai Không nghỉ ngơi sau một chuyến du hành nhiều tháng hoằng dương đạo pháp ở Úc. Thật vui mừng và thương nhớ Thầy vô vàn, anh em chúng tôi hội ý cùng nhau liên lạc với Ban Chấp Hành Thiền Viện Hai Không xin phép được đến Thiền Viện thăm Thầy.

Thứ sáu 5 tháng 5:

Sau hai giờ bay đến phi trường Sacramento và thêm hai giờ lái xe, chúng tôi gồm 11 người đến Thiền Viện Hai Không lúc 1 giờ trưa. Thiền Viện yên tĩnh vắng lặng nằm giữa đồi núi thênh thang. Cổng rào chặt chẽ, cửa không khóa, chúng tôi chậm chậm cho xe vào sân. Vòng ra phía sau nhà bếp, tôi đã thấy nụ cười của Quyên và Tâm chào đón. Hai chị đang sửa soạn bữa ăn trưa. Lòng chúng tôi ấm lại vui mừng. Bạn đạo San José ra hỏi thăm tíu tít, bác Phú Xuân vồn vã chào đón chúng tôi. Bác dẫn chúng tôi vào phòng thiền lễ kính Vô Vi, bộ đầu thanh nhẹ, không bỏ lỡ cơ hội, chúng tôi vội ngồi nhắm mắt chung thiền.

Thầy đã đến đây vài hôm trước, vì thay đổi múi giờ cơ thể chưa đáp ứng nên Thầy cần ngủ ban ngày. Dù vậy ngày nào Thầy cũng làm việc nhiều giờ, viết Mục Bé Tám, trả lời thư từ cho bạn đạo. . . và Thầy vẫn đi bơi, tập thể dục. Đến chiều hay tối tối, Thầy khỏe Thầy ra chơi với các con.

Bạn đạo xa gần từ từ về đến, hầu hết là địa phương San José, Sacramento, San Francisco. Ăn trưa xong, anh Lý Vĩnh dẫn chúng tôi đi dựng lều. Anh cho chúng tôi một chỗ thật đẹp và tốt. Đó là một nền nhà phẳng rộng. Nền nhà này đã hoàn tất để sửa soạn xây cất một Đại Giảng Đường trong tương lai. Chương trình xây cất tùy theo khả năng tài chánh của các anh chị ở San José, có tới đâu thì xây tới đó nên còn phải đợi.

Trong nháy mắt, chúng tôi đã dựng xong năm cái lều dọc một hàng dài trông rất đẹp mắt và dễ thương. Sau đó, anh Lý Vĩnh đưa chúng tôi đi một vòng thăm đường Niệm Hành. Đường Niệm Hành dọc theo hàng rào chung quanh Thiền Viện, đường được trải sỏi rất rộng và quang đảnh, hai người đi song song thoải mái. Đường dài gần 1.5 mile, lúc lên dốc, lúc xuống đồi, lúc đi bên khe suối róc rách, lúc ngang qua rừng cây cao. Hai bên cây cỏ mùa xuân hoa dại nở, nhiều sắc, nhiều màu thật dễ thương, cảnh nhìn không chán. Đường dài, thỉnh thoảng ở bên đường có những băng ghế cho các bạn đạo nghỉ chân. Niệm hành vừa đi vừa niệm Phật thì không cần nghỉ, nhưng vừa đi vừa nói chuyện, “chuyện hành” thì mệt lắm, phải nghỉ thôi. Đi đủ vòng là về lại nhà thiền.

Nhà thiền là một mobile home nhỏ có ba phòng ngủ. Hiên ngoài được các anh mở rộng phía trước làm thành phòng thiền rộng rãi cách biệt. Năm nay, các anh lại vừa xây lại nhà bếp bên ngoài có mái cao rộng rãi vừa là nơi nấu nướng, vừa là phòng ăn lớn thoải mái cho cả trăm bạn đạo hội tụ vui vẻ như lúc này. Thầy cũng khen nhà bếp xây đẹp, rất là tiện nghi. Nhớ những năm trước, bạn đạo đông là phải che bạt, nắng bụi mưa bùn, các chị phải ngồi dưới đất rửa chén, chặt vật lắm.

Kế bên nhà thiền là phòng ngủ nam và phòng tắm, vệ sinh biệt lập. Các anh xây nhà này rất là hay và tiện, nhất là cho những người ngủ lều, ngủ xe đêm khuya khẩn cấp chạy vào mở cửa nhà nhẹ là thấy phòng vệ sinh ngay. Tránh khỏi làm ồn và phiền bạn đạo ngủ trong nhà.

Quanh khuôn viên Thiền Viện, chúng tôi thấy thấp thoáng những cái cốc đồ nhỏ của các tu sinh ẩn trong rừng cây. Trên cao hết là cốc Thầy. Cảnh trí chung quanh cốc Thầy thật là ngoạn mục. Mấy bụi trúc xanh xanh chen giữa những tảng đá mà thiên nhiên đã xếp đặt khéo léo tài tình. Nhìn xa xa đồi núi thung lũng hòa với trời cao mây gió làm phong cảnh thêm nhẹ nhàng đầy tiên phong đạo cốt, ngắm hoài không chán. Các anh bảo đứng đây ngắm mặt trời mọc rất tuyệt diệu.

Trời nắng đẹp, không khí ấm áp nên chúng tôi lại rảo theo những lối mòn xuống thăm trà đình. Từ trà đình nhìn ra đồi núi mênh mông thăm thẳm, xa xa là thành phố, nhà cửa thấp thoáng. Ở đây buổi chiều hoàng hôn, mặt trời lặn thật là êm ả đẹp khôn cùng.

Các bạn đạo khắp nơi tấp nập kéo về thật đông tất cả trên 80 người, địa phương thấy vắng anh chị Khiêm Hòa, anh chị Võ thanh Vân và phóng viên Thu Sương bạn không lên được, chúng tôi thấy có anh Vương từ Washington. Buổi chiều chưa có chương trình sinh hoạt chung nên bạn đạo tụm năm tụm ba đứng đây ngoài sân khiến anh Lý Vĩnh sốt ruột muốn vào mời Thầy ra cho các bạn đạo thăm một tí, anh cứ đi ra đi vào cốc Thầy mà lần nào anh vào Thầy cũng còn đang ngủ. Anh Lý Vĩnh thương bạn đạo quá chứ đến Hai Không thanh nhẹ không thấy Thầy mà nghĩ cùng được sống chung với Thầy là vui rồi, đâu dám đòi hỏi gì hơn nữa.

Đến tối 8 giờ, Thầy ra nhà thiền, bạn đạo hân hoan chào mừng Thầy trở về Mỹ - Welcome back, Father! - Thấy Thầy là nước mắt ứa ra, vui thật là vui. Thật mừng khi thấy Thầy vẫn mạnh khỏe, hồng hào và rất trẻ trung. Mặt Thầy tươi vui kể chuyện bên Úc có bạn đạo chửi Thầy, đòi bắn Thầy, bắt Thầy và cô Bê đi quy ẩn. Bạn đạo ngẩn ngơ, nhiều người không hiểu gì cả, chỉ biết thương Thầy nhiều hơn và thầm hỏi tại sao có bạn đạo điên đến độ la người Thầy như thế nhỉ?

Kể chuyện xong, Thầy lại giảng về nhân cách và sự thanh tịnh của người tu:

“ . . . Minh ở đây có thanh tịnh, có ý thức tự sửa tâm thì chỉ đi lên. Còn nó làm vậy nó chỉ đi ngang, mạnh ở đời thôi. Còn mình ở đây là buông bỏ, ai chửi ai phá ai gièm cũng bỏ hết để đi lên, mục đích của mình đi lên rõ ràng, không buông bỏ làm sao luồng điện nó mới đi lên được, đứt khoát buông bỏ là đi đường lớn rộng chứ phải không đi đường hẹp. Trường tồn, buông bỏ nó mới trường tồn, nó đi lên chỗ rộng chứ không phải chỗ hẹp. Nhiều người tu Vô Vi bị chửi, nói sao mà ngu quá, tu không ăn không uống không gì hết, nhưng mà kiểm lại thấy nó khỏe mạnh, đường nó thích là nó đi lên, bộ đầu rút là nó sung sướng thấy khỏe ra. Nhiều người tu đến ngày nay như anh Cổ văn Thuần ở Montréal, bạn bè trước làm quan cũng nhiều lắm lần lần chết lần lần, cancer chết lần lần, nói vợ chồng tôi được tu thành ra khỏe, chớ hồi trước moi chửi vợ chồng tôi, bây giờ moi sợ, muốn học lại những cái gì của tôi, rồi tự âm thầm soi hồn, làm pháp luân.

Bây giờ mình thiền là build up cái cơ thể, lập lại trật tự trong nội tạng để ít xảy ra cái chuyện nguy hiểm vì đời là thân, nay thân vô một chút mai thân vô một chút, rồi nó thành phe đảng trong đó nó nổi dậy nó làm cũng dữ lắm, vì trùng nó tề tựu, nó phá thét rồi cho nên cancer, nó lan tràn rất dễ, người già không có giải được, mình dùng nguyên khí giải, rồi thanh lọc giải, nó mới khỏe được. Buông bỏ, con người thấy cái tâm bình an, mà cứ suy nghĩ cái việc gì nó ràng buộc mình hoài là cái tâm không bình an, tạo khổ cho chính mình. Cái này mình có đường lối rõ ràng, khi nhắm mắt là mình trụ, nhìn trung tâm chân mày, tập trung nơi đó nó mới sửa tánh được, cơ tạng nó mới sửa tánh. Sửa được tánh là sửa cái gì? Sửa từ cái trước đi tới cái thanh, thanh nhẹ nó khỏe khoan vui tươi.

Còn muốn mà không đạt là nó buồn. Tôi muốn làm cha thiên hạ, tôi muốn làm thầy thiên hạ, mà muốn chừng nào là phải bị thử thách chừng nấy, thử thách chút xíu mình ngã, ngã rồi sân si, nó tái hồi nó hại cơ tạng, cho nên ông Tư nói là hạ từng công tác, từ điển thanh trở về điển trước là hạ từng công tác rồi. Trước kia mình không có bị cái đó, mình ăn nói gì cũng rõ rệt thanh nhẹ, vui chung được, bây giờ cái gì cũng nghĩ chuyện riêng tư, nó tạo khổ cho chính mình chớ ích gì. Minh xài phí là một cái tội phung phí, Thượng Đế sẽ buộc cái tội phung phí và Như Lai Phật cũng buộc cái tội phung phí của mình, của của Trời cho mà mình phung phí, nghĩ bậy cho người khác là phung phí của Trời, tội nặng nhất, thức hòa đồng làm sao mở được. Người mà mở được thức hòa đồng thì thuộc về quân tử thượng trí, chứ không phải tiểu nhân. Ngay cả gia đình thử là biết mình, hai vợ chồng nhỏ mọn, tạo sân si tưởng đâu không ai nghe, người ta nghe, người ta biết hết, nhà nào cũng có thổ thần hết, muốn làm cái gì thì làm, khả năng của mình giới hạn.

Như tôi tu tới bây giờ tôi nói chuyện với các bạn tôi đâu phải điên, nhưng mà tôi không dám xưng tôi là Thầy hay là ông lớn, càng ngày mình cố gắng gột rửa, càng ngày càng nhỏ càng nhẹ, học phục vụ thôi, học

phục vụ miết, bằng lòng phục vụ thì học hoài học không hết. Mình chịu làm thì nó sẽ phát triển, điển nãng nó sẽ dồi dào, tâm thân nó sẽ an lạc. Mình tu thiền nhập định, cõi chư thiên, thiên liêng tới nắm đầu, chửi cho một mách. Phải chịu hay là đánh người ta? Phải chịu. Cuối cùng chịu là người đó thắng, người không chịu là người thua, chịu là nó mở rộng cái tâm thức ra, không chịu thì tâm thức nó eo hẹp. Người tu Vô Vi, thấy ngời vậy nhắm mắt, nhưng mà nó nhìn trung tâm chân mày càng ngày càng lớn rộng ra cho nên tâm thức nó thoải mái. Nhiều người nhắm mắt nhìn, cái nó nghĩ chuyện đời nghĩ chuyện tranh chấp giữa người này người kia người nọ, đặt điều nói bậy là tự hại mình mà thôi, thấy không có trời phật gì hết, chỉ có mình tôi, tôi muốn làm gì thì tôi làm, thì không có đường hướng phát triển, tâm linh càng ngày bị eo hẹp, bản thủ, xuất ngôn nó khác hơn lúc mình đẹp bỏ tất cả nghiệp lực trong nội tâm. Đẹp bỏ được tất cả nghiệp lực trong nội tâm thì lời lẽ của mình nó khác. Không có nghi ngờ ai hết, nghi ngờ sự sai lầm của mình. Nếu mình thực sự đi tới vô cùng thì mình không có chê khen ai hết, chỉ có hành triển mà thôi, hành triển mà đồng đi chung đường nó chỉ lớn mạnh chứ không có eo hẹp. Tự luận ra một con đường của mình đi cho là đúng mà nó dẫn sai hồi nào mình không hay. Đầu óc mình mở rộng là sang trọng, khép lại là bản thủ trong vòng tranh chấp mà thôi, khó tu khó tiến.

Con người hoạt động được là điển là chánh, không có điển là không có hoạt động, cái điển càng ngày càng nói rộng ra, càng thanh nhẹ mắt sáng mặt tươi, tâm thức không có chun vô sự buồn phiền mà đau khổ là mình thấy mình đi sai đường rồi, trở lại con đường dứt khoát thì cái gì nó cũng hội đủ hết. Cho nên, ồn ồn ào ào rồi đầu cũng vào đấy. Mình có cái pháp tu, càng tu nó càng mở, càng lên cao thì càng bị thử thách, qua thử thách là càng được nhẹ nhàng.

Cái khổ nó nằm không xa, ngay trong gia đình mình chớ đâu, hai vợ chồng mỗi người một đường hướng là chửi nhau rồi, là phung phí, phung phí điển nãng của trời đất, đó là mình đã thọ tội rồi, nguy hiểm vô cùng. Nhiều người tu một thời gian rồi hỏi tại sao Trời Phật không độ tôi, bực cả Trời Phật, chửi cả Trời Phật, rốt cuộc là thân xác nó bị đau đớn. Cái đó là cảnh cáo, những cái gì mà Thượng Đế cảnh cáo là không có rờ được và không có thấy được. Cho nên sanh ra cái pháp để cho mình hành để ăn năn sám hối tội lỗi của chính mình đã đi sai. Biết được chính mình sai, hằng ngày siêng năng hành pháp mới gỡ được cái tội, nhiều người nói tôi có làm cái gì đâu mà có tội, không có làm gì sai hết thì đâu có tội, mà có tội hồi nào không hay, bộ đầu không phát triển là tội rồi, bộ đầu mà phát triển là nó thông, thông nó mới minh, nếu mà nó thông được là nó minh, minh nó mới giải giới được, giải tất cả ô trược từ giới này tới giới nọ, chính nó đã làm từ nhiều kiếp rồi. Chớ không phải mấy người tu Vô Vi là ngu đâu, nó cứ hành, nó không thấy gì hết mà hành thét rồi, một giờ khắc nào nó hiểu hết cả chuyện thế giới. Chỉ hiểu được điển và chơn tâm, thức hòa đồng nó mới mở, lúc đó điện nãng thực sự làm việc, điển giới là phải thanh tịnh, thanh tịnh nó mới khai triển tâm linh đi tới vô cùng và nó hãnh diện được cái pháp, tôi có khả năng đi tới vô cùng cũng như nay giải một chút mai giải một chút rồi thành tựu.

Mặt mày không tươi là có sự lo âu, lực căn lực trần nó cũng có lo âu, nội bộ mình bất ổn mặt mày nó không tươi. Mình hành pháp đúng đắn là ngày đêm mình đi chơi với Trời Phật đâu có chơi với người phàm mà lo âu, sợ người ta ám hại. Cho nên người tu lấy oán làm ân, họ có chửi mình, mình cảm ơn nhờ cái chửi mình mới hiểu được mình, rồi mình tiếp tục tu nữa nó mới thức tâm. Mình cảm ơn người ta chứ làm sao mình buồn. Ở đời buôn bán làm ăn, không có bị thử thách làm sao biết được mình đã đạt được tới đâu. Còn hành pháp nó còn bị nãng nữa, biết được rồi cái trí nó mới mở, mới thực sự hướng tâm về thanh tịnh mà tu tiến. Nhìn mọi người cũng có cái xác, mọi người cũng đều có sự kích động, phản động như nhau mà nếu không có trụ tâm thanh tịnh thì đâu có tiến, nói hơn làm gì cũng hơn người ta, nó giới hạn chỗ đó thôi, nó đâu có đi, có tức mới có tiến chứ. Có nhiều người nói tôi làm công quả mấy chục năm mà Trời Phật không độ tôi cái gì hết, chuyện gì của tôi cũng không thông. Cái đó mình phải trách lại là mình không có dốc lòng, thiếu dứt khoát, bằng lòng tu trở lại là nó sẽ mở lần lần cho mình tu. Có bỏ đạo, mình đi đâu cũng vậy, sự thanh nhẹ của đấng Toàn Năng cũng bao vây mình hà, mình làm sao tu cho mình được nhẹ, thức hòa đồng mở, cái đó mới kêu là thật sự bằng

lòng tu, bằng lòng tử vì đạo là chết để đạt tới sự quân bình tốt đẹp hơn. Vì lúc nào mình cũng cảm thấy không có thiếu thốn, có Trời, có Đất, có Đạo là đầy đủ hết không thiếu gì hết

Một sợi thần kinh nhỏ nhỏ bị nhức toàn thân khó chịu. Nên mình không nên tạo thị phi, tạo thị phi cuối cùng mình khó chịu chứ người bị thị phi đâu có khó chịu. Muốn giải quyết trong xây dựng thì phải hành, nó cần hành, phải học cái ngu của ông Phật, đức Phật ngu đời ngoan đạo

Tôi về đây cũng nhiều người thắc mắc, tu nhiều năm rồi cũng vẫn bị kẹt, càng lên cao càng bị thử thách, kẹt ở trong, trí tuệ nó không có phân mình được. Cho nên điển hóa vẫn là vậy, các bạn ngồi thiền như vậy chớ điển chạy châu lưu xung quanh các bạn như người lữ hành đi tới một mức nào nó hòa hợp tự nhiên bừng sáng ra. Có mặt trời quang chiếu hàng ngày chứng minh cho mình ban chiếu cho tất cả, chỗ nào cũng nhận lãnh đồng đều như nhau mà sống. Tại sao mình không chịu xây dựng tâm từ bi, hướng thượng để tự thăng tiến tới nơi vô cùng thì đâu có bị kẹt nữa, thấy ngồi một chỗ nhưng mà ba giới đều chiếu cố trong tình thương và đạo đức, sự nhận định của mình nó khác.

Ở đời hay bị lợi dụng, tu có địa vị một chút cũng bị lợi dụng, nhờ đỡ, hành hạ, chớ người tu cao không có sướng đâu, tu cao chừng nào rồi bị hành hạ, mình bị hành hạ, mình cảm ơn, thấy rõ mức tiến của mình, mình thấy rõ mức tiến mình mới bằng lòng phục vụ, càng phục vụ càng mình tâm kiến tánh. Cái chuyện mình phải làm là phục vụ, hưởng thụ là lệ thuộc, dứt khoát hiểu được điều này thì tâm lúc nào cũng an, thấy rõ sự hiện diện của mình là học phục vụ của Thượng Đế. Thượng Đế đã phục vụ cho chúng ta đủ mọi cách, chúng ta không chịu phục vụ người kế tiếp là chạy vô con đường thị phi nói xấu người này, người kia, người nọ là tự sát, phần hồn không tiến được. Chuyện người ta tu, người ta hiểu được tại sao chết phải đi xuống địa ngục, chỉ có địa ngục là chỗ xây dựng cho cơn người tiến, không có khổ là không có bao giờ tiến, không có khổ là không có bao giờ bằng lòng chịu học. Đã mang tội ở thế gian và xuống địa ngục còn mang tội tiếp bị hành hạ tới đa nó thức tâm, mình chấp nhận thấy sự hành hạ là quý, nhưng mà sự hành hạ tôi muốn biết đường đi, tôi phải tu giải thì mới tiến, tôi dốc lòng tu nhiều hơn, để giải phần trước có thể tự lại và hành hạ mình, thấy rõ mình là tội hơn chớ không phải anh hùng bảnh bao gì đâu. Giải được cái trước điển ra thì mình mới thấy giá trị của điển thì mình mới thu hồi điển thanh thay vì điển trước, từ đó nó mới đạt tới phút vinh quang “

Bạn đạo nhắm mắt hưởng từ điển thanh cao của ngài, quên hết mọi chuyện tranh chấp hơn thua của thế gian, chỉ biết yêu thật là yêu, thương thật là thương. Lâu năm xa cách, những thắc mắc vấn đạo được Thầy giải đáp trọn vẹn. Thầy vẫn còn mệt lắm, nên thỉnh thoảng thấy Thầy ngáp hoai, thật là thương. Có một lúc khi chị Huệ hỏi một câu mà đợi hoài không thấy Thầy trả lời, Thầy đã nhắm mắt ngủ hồi nào không hay, một hồi lâu Thầy mở mắt, luồng điển rất là nghiêm nghị nói: “ Nhiều người ngồi định là nó rút, không biết nó rút mình đi đâu, là tập tành cho mình sống trong hư không đại định. Điển quang của Thượng Đế hay là Phật, ngộ được điển của Đại Bi nhắm mắt là nó thấy nhẹ liền “. Chị Huệ phải lập lại câu hỏi một lần nữa, Thầy mới trả lời thẳng cho chị. Tội Thầy quá, vậy mà Thầy cũng ngồi với bạn đạo đến 9 giờ, các anh mới đưa Thầy trở về cốc.

Chúng tôi ra lều, đêm vắng nhìn lên bầu trời đầy sao vàng vạc, chòm đại hùng tinh như gần và lớn hơn, ngàn sao lấp lánh giữa núi rừng tĩnh mịch thêm dư âm ấm áp tình thương bao chung quanh nên bộ đầu thật nhẹ và lòng thì không còn gì sung sướng hơn.

Thứ bảy 6 tháng 5:

Sáng sớm tinh sương, chúng tôi thức dậy khỏe khoắn thoải mái, hít một hơi khí lạnh Chưởng Hưởng Dưỡng Khí, rồi vào nhà thiền. Ngang qua nhà bếp đã nghe tiếng anh Thanh Hòa, vừa mới đến lúc nửa đêm, anh và một số bạn đạo San Diego đi bị lạc đường, đến nơi cố gắng khóa, anh phải leo rào vào, tìm anh Lý Vĩnh mở cổng.

Giờ ăn sáng, nhà hàng Hai Không dọn món bánh mì trứng chiên và mì gói nấu với rau cải. Anh em lâu ngày gặp nhau ngon miệng ngồi hoài ăn mãi không đứng dậy. Bên bàn anh Ái, anh Vương, anh Thanh Hòa vừa ăn vừa cười nói vang cả Thiền Viện. Tới 10 giờ, anh Lý Vĩnh mời tất cả các bạn vào phòng thiền sinh hoạt. Anh bảo: Thầy muốn chúng ta sinh hoạt LED Weekly hôm nay, anh cho biết tuần này tuần báo dài 20 trang, cần nhiều thời giờ bàn thảo. Anh Nguyễn trí Vương điều khiển buổi sinh hoạt Mục Bé Tám hôm nay rất là vui nhộn, sống động và gọn gàng. Anh em đóng góp chân thành nhiều ý kiến rất xúc tích, bạn đạo càng đông càng hội tụ thanh điển nên nhắm mắt vẫn sướng hơn và thấy rất là quý. Tu học xong bạn đạo nghiêm chỉnh lắng nghe anh Vương đọc phóng sự Khóa Sống Chung Chung Thiền Tự Thức tại Sydney. Chị Ngọc Sương đã cho bạn đạo đủ cảm giác vui buồn qua từng dòng chữ của chị, anh Vương đem hết sức ra đọc đã hết hơi, khô cổ, mỏi mắt đau lưng và bạn đạo ngồi nghe đã nặng đầu nặng ngực mà mới được một nửa. Đã 12 giờ trưa, anh Hoàng, phó hội trưởng xin anh Vương tạm ngưng để chung thiền, hẹn 3 giờ chiều tái họp nghe tiếp. Trong lúc tham thiền nhớ đến Thầy với cảnh tình đời đen bạc, soi hồn mà nước mắt cứ ứa ra. Buổi cơm trưa thật đông vui, bạn đạo cả làng chuyện trò nổ như bắp rang, nhìn lại thấy anh Hồ Huệ, anh chị Lộc với thêm mấy bạn đạo ở Nam Cali mới lái xe đến, lên đây chỉ mong gặp Thầy.

Cả ngày hôm nay, trời đầy mây không một chút nắng, không khí mát mẻ, bạn đạo tha hồ đi niệm hành ngắm cảnh núi đồi bao la. Đến chiều, anh em tiếp tục sinh hoạt, ngoài trời mưa bắt đầu lất rắt, anh Vương đọc tiếp phóng sự. Phần văn đạo thật hay, Thầy giải tỏa nhiều thắc mắc đời đạo thật phân minh, đến lúc nghe đọc lá thư của anh Lý ngọc Cương gửi cho Thầy, bạn đạo ai cũng sửng người tê tái nhưng nếu biết anh Lý ngọc Cương đã bao nhiêu lần rồi thì cũng không có gì ngạc nhiên vì bao nhiêu năm luận điệu anh cũng vậy. Thư đáp của Thầy gửi cho anh Cương thật bình thản, giản dị. Anh em cảm động với đức nhịn nhục từ bi của Thầy và học được chữ lễ Thầy dạy trong cách Thầy đối xử với kẻ dưới, Thầy vẫn tuyệt đối tôn trọng từng mỗi cá nhân dù xấu hay tốt. Chỉ có thương yêu và tha thứ mà thôi.

Anh Vương vừa chấm dứt thì Thầy đến. Thầy lại cười dù học trò có người còn mếu.

Thầy hỏi: Có ai muốn chửi tôi nữa không?

Chị Hoàng: Dạ đâu dám Thầy

Thầy: Bất chước cũng chửi được chớ có gì đâu mà chửi không được

Chị Hoàng: Đâu có được Thầy, nói vậy đâu có được Thầy

Thầy: Bất chước ma quỷ chửi Thượng Đế. *Chửi là chửi Ông Lớn chứ mình bé mà đâu có sao?*

Chị Hoàng: Con gọi điện thoại, con nói chuyện rồi

Thầy: Nói chuyện coi chừng nó dê con đó

Chị Hoàng: Con một giò, già, sao dê được, nó lựa đẹp, con xấu, làm sao nó chịu con

Thầy: Ông cứ thấy một mình là ông kiếm chuyện hà. *Ai mà một mình là ông tới nhà an ủi, phục vụ, tốt lắm*

Sau đó, anh Vương báo cáo sinh hoạt buổi sáng cho Thầy nghe và anh hỏi bạn đạo có ai thắc mắc cần xin Thầy giải đáp thì cứ tự nhiên.

Chị Phán: Con có thắc mắc, con vẫn kính yêu Thầy và theo cái pháp này cho tới chết, ai nói kệ họ, con biết rồi.

Thầy: Đó là chị có lập trường rồi, người có lập trường là đi đường của chính mình mà thôi. *Còn ai nói gì hay mà chạy theo là không có lập trường*

Chị Sâm hỏi Thầy có phải sự kiện LNC là để cho chúng con học bài không?

Thầy: Cái đó cũng không phải cái lỗi của ông. *Lỗi cấu trúc thân kinh của ông không tốt, thành nó nhảy bậy vậy thôi, chớ ông hỏi trước cũng tốt lắm. Tôi cũng quý ông lắm, ông làm hội trưởng đầu tiên tại Úc Châu đó chớ, mọi người đều quý, tới bây giờ người ta cũng quý lắm, nhưng mà thân kinh ông lệch lạc, ban đêm mà ông thiền suy nghĩ sai, nghĩ về hướng đó nó dẫn về hướng đó, rồi ông thấy cái lý luận đã kích của ông cũng là*

giúp đỡ được Vô Vi thức tâm. Cho nên ông, nhiều năm rồi ông muốn cống hiến những lý luận đó ra, nhưng mà lý luận đó cống hiến cho đại chúng nó không hợp thời đối với người tu và người có học. Và tánh anh là cần kiệm chớ không phải như mọi người khác, phung phí của Trời là đại tội. Không có nguyên khí của Trời Đất hợp tác vô hình thành ông là Lý Ngọc Cương thì ông cương đầu bất cứ chỗ nào, cái đó là ông phải ráng chịu, tâm làm thân chịu. Cho nên trong khóa học, nhiều bạn đạo cần không cho lên, tôi nói không, phải để người ta phát triển cái tự do của họ. Họ có nguyên khí của Trời Đất, họ có cái trí sáng riêng biệt của họ để coi họ cống hiến cái gì, mình cần học hay là không học, cần thiết thì mình học, không cần thiết mình bỏ, bỏ quên nó đi.

Chị Sâm nói Thầy mà còn bị người ta chửi mà Thầy còn phải nhịn thì chúng con đâu có đáng gì đâu.

Thầy: Cái đó là học nhịn nhục. Nhịn nhục tối đa mới thức tiến tới sáng suốt. Trong bạn đạo mình cũng có một số người cũng sắp lệch lạc như vậy, mình có học trước rồi sau này họ có biến chứng nghe như vậy mình cũng dễ tha thứ và thương yêu, xây dựng cho họ trở nên tốt.

Anh Ái nói anh nhận thấy Thầy là ông Thầy duy nhất không bưng bít chuyện gì hết. Những người khác đều bưng bít không cho ai nghe

Thầy: Cái đó là kêu bằng mật. Một chánh phủ không có mật mà nhờ cái mật đó nó làm hại nhiều chuyện lắm. Mật là phải cống hiến cho mọi người nghe, hiểu được và tâm thức của họ được tiến, tâm từ bi họ mở, họ dần thân độ những người vô lễ và mong rằng nó sẽ gặp một cái nạn để nó thức tâm càng sớm càng tốt, chớ không có ý mà giết hại nó, không có vụ đó.

Anh Ái nói nếu ông chửi Thầy thì sau này bị nạn, ông sẽ khóc hết nước mắt

Thầy: Chớ sao, ông hăng ông khóc hết nước mắt chớ tôi thương tôi quý ông lắm, xây dựng từ giai đoạn một mà ông đã quỳ lạy tôi ba lần rồi, khóc lóc nhưng mà rốt cuộc tánh nào tạt nấy, dâm loạn rồi kề kề mấy bà bạn đạo đó rồi đem về nhà, nhân dịp người ta bị tim, dạy không được rồi ông làm bậy luôn, làm một tháng. Người đó cũng bạn đạo mình, rồi hứa cười, hứa đem về Úc châu để giảng đạo để cứu đời nhưng mà rốt cuộc giờ phút cuối cùng ông ra đi, ông đòi bắn người đó. Đâu biết cái tánh ông trở nên thú tánh, hỗn loạn như vậy mà người đàn bà đó điện thoại cho tôi muốn tự tử, muốn tự tử để cho nó đền tội nhưng mà tôi khuyên không nên, đó là bài học, bài học tham dâm của mọi người có cơ hội học và thức tâm, từ rày về sau con mới quý. Bao nhiêu năm con đã niệm Phật, con mới quý giá trị thanh tịnh mà khai thác được chính con, con vẫn còn tham dâm nên con mới thu hút cái đó, không nên nghĩ chuyện tự tử, tội còn nặng gấp bốn, gấp năm lần; nó mới êm đó chứ, không nó làm dữ lắm đó, ra báo chí vì nó cũng là trí thức, nó hỏi trước nó tu bà sơ thì nó cũng là trí thức nhưng mà bây giờ nó chơi với bạn bè trí thức, nó đem câu chuyện đó nó ra bàn thì mọi người cũng khuyên nó không nên tự tử và họ nói cái chuyện rắc rối mới đem ra bàn, còn hỏi bắt đầu chị không đem ra bàn với tụi tôi, bắt đầu như vậy chị đem ra bàn với tụi tôi chị đâu có bị nạn, thì mấy người trí thức đó cũng sáng suốt. Rồi nó buồn, nó muốn tự tử, cuộc đời nó đi tu, tu theo làm bà sơ mà tu không thành, rồi nó mới chống lại, chửi ông cha, chửi luôn tất cả trong đạo, rồi ra gặp tôi, tôi nói con này khùng rồi, nó nói khùng thiệt, nó có bằng chứng khùng mà, rồi tôi mới giảng lần lần, mỗi tuần tới tôi khuyên tôi kêu nó cứ đấu lý với tôi, nói chuyện, nói chuyện, nói chuyện nó mở trí, nó mới bằng lòng ngồi yên một chỗ để niệm Phật lo tu.

Chị Hoàng kể chuyện chị đã gọi điện thoại nói chuyện với anh Cương thật là lâu, chị có vẻ tức lắm chị đòi đánh anh Cương nếu đánh không lại thì chị cắn làm tất cả bạn đạo cười ồ

Một bạn đạo hỏi Thầy nếu có mười đứa con mà chín đứa ngoan mà một đứa lỗi với Thầy, Thầy có buồn đứa con đó không?

Thầy: Buồn, chỉ vì mình không biết giáo dục nó

Chị Sâm xin Thầy vài lời dạy bảo để bạn đạo an tâm

Thầy: Muốn an tâm thì hiểu rõ “ tâm làm thân chịu “ thì người làm người làm, người đó gánh, mình mới yên tiếp tục tu, có vậy thôi! chớ mình có giết họ mình còn đau lòng hơn nữa

Anh Duy thắc mắc Thầy đã nói: “ ngày ngày khó qua, ngày ngày qua và nước mắt chan cơm”. Sao Thầy còn có những lời xót xa về những bạn đạo như anh Cương

Thầy: Thì cái nghề truyền pháp là cái nghề vong ơn bạc nghĩa, hồi nó khùng cần mình, nó hết khùng nó tỉnh nó đá rồi cái đó là luật tự nhiên, không có sao, nên nhiều người chửi tôi, tôi cho đăng lên báo Led Weekly hàng tuần và tôi viết thư kính thưa ông hàng tuần chứ tôi không có hỗn láo với người ta. Chắc các bạn cũng có đọc qua tuần báo Phát triển Điện Năng, kỳ đó có ông Tân ở bên Thụy Sĩ, ông đọc giáo lý của Khổng Tử, giáo lý của Lão Tử, ông rút tĩa cái kinh nghiệm cao sâu của mấy ông đó ra ông phê bình tôi, tôi cũng hạ mình và kính thưa ông và cảm ơn ông, rồi sau này bạn đạo cứ nghĩ xấu về ông, sao ông thiên mà ông cất đầu lên không nổi cứ gục đầu, cất đầu lên không nổi, thiên không được, sau tôi nói con hại con rõ ràng không, Thầy là người phục vụ mọi người, ngày đêm lo lắng nhưng mà con chửi thì con nghĩ phản ứng nó ra thế nào? Trước khi phản ứng của người ta chuyển chạy về con, cho nên con phải không thiên được. Anh nói, trời ơi! hèn gì tôi làm bậy, anh biết cái anh ăn năn, anh lo tu thiên, kỳ này thiên được cái đầu anh càng ngày càng to ra, bây giờ đội nón không vừa, đầu bự lạ thường lắm, cái đầu lạ thường lắm, mà anh thiên một hơi là bốn tiếng, thấy sáng choang, tôi mới thấy cái cảnh vô cùng mà Thầy giảng ở trong băng, hồi trước khi đó tôi thấy Thầy nói bậy bạ, làm gì có cảnh vô cùng, bây giờ cái đầu tôi càng ngày lớn tôi mới thấy khác, cái đầu to khác thường lắm. Giờ là anh mê tuần báo Phát Triển Điện Năng, hàng tuần phải tìm ra cho được để đọc anh mới vui, nhưng mà tôi tới Thụy Sĩ, anh ôm tôi anh hun, tôi cũng vui vẻ vậy chứ tôi không có hất anh ra, nhiều bạn đạo nói cái thằng đó cho nó tới sát bên ông làm gì mà ông không hất nó ra, tôi nói không, mình phải biết thương người ăn năn, không nên hành hạ người ăn năn, tức là người thật tâm tu.

Cho nên người truyền pháp phải coi chừng, có khi nó điên nó lấy súng đi kiếm ông thầy bắn. Như Raymond Garcia, nó làm bác sĩ thần kinh, rồi có một thằng thanh niên, nó thức tỉnh rồi nó lấy súng nó định đi bắn ông bác sĩ đó mà ông bác sĩ đó học về cái pháp Vô Vi phải nhịn nhục rồi từ tốn ông, giúp họ, phải làm đúng vậy thì thằng kia tự nhiên bỏ súng khóc. Rồi nó nói cái pháp này hay quá, tôi tưởng nó tới bắn tôi mà nó không bắn tôi, bác sĩ Raymond đó, rồi nó cảm động nó khóc à! Chuyện tôi nói không phải là chuyện giả đâu, chuyện thật mà chịu làm thì có kết quả tốt vậy, nếu mà bác sĩ không chịu làm kêu cảnh sát tới thì thằng kia nó quỳnh nó bắn một cái rồi làm sao, cũng có nhân mạng xảy ra án mạng. Còn cái này an toàn hai bên, ông khuyên nó bỏ súng rồi ông khuyên đi về, nó đi về, đi về nhà chứ không tiếp tục hung hăng nữa. Cho nên cái tịnh tâm mình mới có thể chữa trị những cái bệnh nan y.

Và đường tu phải hy sinh, hy sinh mới tạo được cái hạnh đức tốt, con thú nó hy sinh cho mình ăn, cọng rau hy sinh cho mình ăn mà học hy sinh mấy chục năm, học có hai chữ đó mà học hoài mà không chịu hy sinh sao được. Với cái thơ của LNC nó chửi, thì tôi nếu trả lời tôi cũng phải vạch tội nó ra chứ, tôi cũng phải hung hăng lại một chút gì, tôi không, để nó lộ lộ lộ lộ lộ cho hết rồi xung quanh những người của nó chịu không nổi, lúc đó họ khai trừ nó như ý nó muốn khai trừ tôi vậy. Mình thấy rõ điểm đó cần gì phải hung hăng với nó, vui với nó cũng tay bắt mặt mừng như xưa vậy vì tôi quý thằng đó lắm nhưng mà bây giờ nó trở tánh là tại vì nó đi học chánh trị, nó mê chánh trị, có một lần, có trâu băng, nó quỳ lạy tôi là tại vì nó không có tu thiên, nó nói con bị mê chánh trị, thì thành quỷ rồi, trước hết nó làm quỷ râu xanh rồi nó làm người hung hăng.

Trong hội trường, tôi có nói gì đâu để mấy bà cũng có học, bà thấy đường lối người này không đúng, bà lên bà vạch mặt bà la vậy thôi, chớ mình xuống rồi hung hăng với nó, nó can thiệp xảy ra đánh lộn, đánh lộn thì một người lành một người bị thương, lúc đó mắc công đi ra tòa, thành ra, tôi ngưng hết những chuyện mà hung hăng, tôi ngồi tôi nhận nghe nó muốn nói cái gì, chuyện bày nhiều đó thôi rồi tôi cảm ơn, có bao nhiêu đó.

Mình tu là sử dụng cái trí, cái trí phát triển được là cứu được mình, mà trí không phát triển được, không cứu được mình. Giận, nóng cái đó là cái trí không phát triển được, hung hăng thấy hay trước mắt mà kết quả không được mấy giờ, phải nhịn nhục thì kết quả được bền lâu và ảnh hưởng được nhiều người. Cho nên, tôi gặp những hành động đó là tôi mừng lắm, tôi đăng báo, tôi trả lời hàng tuần để cho mọi người đọc để thấy giá trị của sự nhịn nhục mà tiếp tục tu hành để cho hoàn cảnh càng ngày càng tốt hơn, còn nhịn nhục mà để

hại tất cả bạn đạo là tôi không làm. Cho nên cái cơ hội này, bạn đạo có phần tham gia để phán xét phải quấy mà tự sửa, tự tu, chớ không phải là muốn thắng ai đâu

Chị Khai xin Thầy dạy làm thế nào để bạn đạo Vô Vi trong tương lai tự tránh được sự hung hăng động loạn vô lễ như anh Cương

Thầy: Mình nắm pháp trong tay, thực thi cái pháp đó, trước hết là niệm Phật, làm cho tâm điển quân bình không có thân nhận những sự ô trược sân si nữa, cái đó là cái chánh, đã có rồi. Thì không có những chuyện đó xảy ra làm sao thấy mình đã tiến bộ được mấy phần trăm. Cho nên học cái bài này trở về với gia đình, vợ chồng cũng phải nhịn nhục tối đa, chớ đừng tưởng hơn được một chút là hơn, không có hơn đâu. Vợ chồng là vay trả mà thôi, không có gì đâu, mái ấm của Thượng Đế mà, Thượng Đế đâu muốn có sanh giặc, muốn con ngài phải ngoan ngoãn tu tiến và chơn tâm được ngộ ngài. Chỉ có thanh tịnh, thiếu thanh tịnh thì xảy ra công chuyện nhiều lắm, có hai vợ chồng hà, thiếu thanh tịnh thì xảy ra đủ chuyện hết, ăn không được, ngủ không được, nói qua nói lại hai ba câu rồi xảy ra nhiều chuyện lắm

Thầy đã giải hết thắc mắc về chuyện anh Lý ngọc Cương. Tiếp theo là mục bạn đạo tâm tình với Thầy vì Thầy không có thì giờ gặp riêng từng mỗi bạn đạo nên giờ phút này được lên tâm sự với Thầy rất là quý, bạn đạo nào nói chuyện với Thầy xong cũng đều hôn hờ, thi nhau đánh lễ Thầy, Thầy nói lạy là đồ rác cho Thầy, các bạn đều cười. Thầy cũng khen tất cả bạn đạo San José. Thầy nói: “*Bạn đạo ở San José năm nay đoàn kết hơn mọi năm nhiều, rất có tiến bộ, thành ra khiến cho tôi từ xa xôi mười mấy tiếng phi cơ tôi cũng dành thì giờ ghé ở Los Angeles chút xíu là tôi bay qua đây rồi. Thật sự thật tâm sẽ tạo ra sự đoàn kết*”

Anh Lý Vĩnh kể là thấy trời mưa lớn quá, anh sợ anh em Oregon ngủ lều bị ướt nên anh có xin Thầy xin cho bớt mưa, anh nói chỉ có một mình Thầy mới làm được, Thầy nói mưa cũng là điển đem lại cho cây cối tốt tươi. Lúc Thầy ra về, mưa rất nặng hạt, Thầy nói: “*sao nó hứa rồi, mà còn mưa lớn vậy* “. Chúng tôi giải tán kéo nhau ra nhà ăn bên ngoài, cơm tối đã sẵn sàng, mưa lạnh mau đỏi, thức ăn nhiều và hấp dẫn nên ai cũng ăn rất ngon miệng. Cơm tối xong mà cơn mưa vẫn còn dai dẳng nặng hạt quá, gió lạnh lạnh, anh em lại kéo nhau trở vô nhà thiền. Một số lo đi tản chần gối vào xe, hoặc vào nhà thiền, một số “*tử thủ*” ngoài lều dù lều chõng bây giờ cứ như thuyền bát nhã.

Tối nay anh Ái lại lên đàn, anh em hội tụ đông vui làm một màn văn nghệ bỏ túi hát hò nhạc đời, nhạc đạo tưng bừng, Thầy nhắc đem DVD Anh và Tôi để bạn đạo hát karaoke. Nhưng tiếc là Thiền Viện nghèo quá, Ti Vi cũ không gắn được máy DVD nên anh em nhớ gì hát đó, vậy mà văn nghệ cũng kéo dài đến 12 giờ khuya. Thiền xong mới đi ngủ. Đêm thiền thật là thanh nhẹ, chúng tôi ngủ ngoài lều và xe dù mưa lớn nhưng không lạnh nên cũng dễ chịu, chưa bao giờ nghe mưa rả rích to nhỏ nhiều như đêm nay, đúng là mưa rừng ơi! mưa rừng (Sau này mới biết Thầy cho không khí đêm nay bớt lạnh đó. Chúng con xin cảm ơn Thầy).

Chủ nhật 7 tháng 5:

Trời mờ sáng thức dậy không gian vẫn ngập nước, mưa dài lê thê. Không khí lạnh mát, bạn đạo tham thiền thật là tốt. Thiền xong lại ra nhà ăn, bây giờ chúng tôi chỉ có hai nơi là hết ngồi nhà ăn thì sang phòng thiền và ngược lại chớ không đi đâu được nữa, lều ướt ngập hết rồi, đường niệm hành cũng mịt mù, ngoài sân mưa gió, đứng đâu cũng ướt nên chỉ nhắm mắt thiền và mở miệng ăn mà thôi. May mà nhà bếp còn nhiều thức ăn lắm.

Thầy đã đi tập thể dục mà từ điển của ngài vẫn bao trùm khắp Thiền Viện, ôm ấp từng đứa con. Buổi chung thiền trưa hôm nay thật là nhẹ vô cùng, ai cũng có cảm giác như bay bổng sung sướng ngập tràn trong tình thương của Thầy. Từ hôm đó đến nay, buổi chung thiền nào cũng nhẹ, rung cảm đến chảy nước mắt, thủy điển tương giao, Thầy thương, Thầy độ cho chúng ta biết là bao nhiêu.

Ăn trưa xong, buổi chiều trời vẫn còn mưa lớn, ai cũng đùa “ bạn đạo Oregon đi chơi mà cũng còn đem mưa theo xuống đây làm Cali ướt quá ”. Rồi bạn đạo địa phương từ từ khăn gói ra về, tiếng chào chia tay và hẹn gặp lại. Số anh em còn lại kéo nhau vào nhà thiền hát hò lai rai. Anh Lý Vĩnh nghe các anh chị hát xôm quá bèn đề nghị tập dượt để tối làm một màn văn nghệ hát cho Thầy nghe cho vui. Đêm nay, Thầy là thượng khách của nhà hàng Hai Không nên các anh đã mời đầu bếp thượng hạng Indra về nấu một bữa cơm dưỡng sinh thật đặc biệt cho Thầy. Khi ngồi vào bàn ăn Thầy nói: “ Ăn cơm nhà hàng có nhạc sống là mắc tiền lắm đó nghe, sau này Vô Vi không mở Đại Hội mà mở restaurant có nhạc sống “.

Mở đầu chương trình, MC Vương giới thiệu một ban hợp ca hùng hậu gồm toàn thể bạn đạo cùng hát bài Kỷ Nguyên Di Lạc để mừng Thầy, kế đó chị Tố giữ bè chính, bạn đạo phụ họa hợp ca Kinh Thiên Vô Vi (Nghe bài này Thầy xúc động nhiều lắm). Tiếp tục anh Lý Vĩnh hát với tất cả bạn đạo bài Hôm Nay Thầy Về Đây. Thầy rơi lệ, các anh chị em vừa hát vừa nghẹn ngào, từ điển ngập tràn của Thầy hòa theo niềm vui thật là hạnh phúc. MC Sâm (hiên thê của nhạc sĩ Ái ù) lần lượt giới thiệu các ca sĩ, nghệ sĩ lên biểu diễn, từ Oregon, mầm non Vô Vi Sony độc tấu dương cầm, chị Hường trở tài với giọng ca thật thấm thiết qua các bài nhạc tiền chiến Suối Mơ, Thuyền Viễn Xứ, bạn đạo vỗ tay quá xá. Anh Lai ngâm và hát thơ, bài thơ thật là dài do chính anh cảm tác.

Vui nhất là màn múa lèo của anh Vương với chị Phán Phom, Thầy cười, bạn đạo cũng cười bể bụng. Bạn đạo địa phương có mầm già Vô Vi bác Phú Xuân đơn ca bản một bản tiếng Tây, bác hát rất là đầm, anh Lý Minh tặng Thầy bài Bông Hồng Cài Áo. Bỗng dưng Thầy hỏi: “ Ban nhạc tên gì ?”. Chị Sâm trả lời: “ Dạ, chưa có tên, xin Thầy cho chúng con một cái tên “. Thầy đặt: “ *Biển Yêu Hai Không Vô Vi* “. Tên này thật hay và ý nghĩa, anh em đều vui mừng vỗ tay cảm ơn Thầy. chị Lý Vĩnh và chị Nhi song ca bài Thầy Về Đây, Anh Lý Vĩnh thả hồn với bài Quê Mẹ thật tha thiết. Chị Sâm nhường chức MC cho chị Tố để hát trình Thầy bài Hai Không Đón Thầy do chính chị sáng tác, tiếng hát ướt át của chị làm cảm động cả nhà thiền.

Văn nghệ tiếp tục với MC Tố, chị điều khiển chương trình rất tiểu tâm và duyên dáng thật thà. Chị giới thiệu “ cái lu họ Lý ” hát bài Thương Em, anh hát thật là say sưa: “. . Tình em sống động lại sang, nhớ em anh phải đành hoàng hôn xưa.. “ Họ Lý hát xong đến họ Lương, MC Lương Tố đổi giọng xuống một bài cải lương Hồ Quảng rất là mùi. Đặc biệt ca sĩ A Nhi từ Hong Kong và ca sĩ Xuân Mai từ Âu Châu song ca bản Cái Không thật là vui nhộn. Rồi từ từ MC Tố kể cho Thầy nghe là: “ Ông phó hội trưởng rất là khó khăn làm bạn đạo San José nhưc cả đầu, hôm nay thấy Thầy lên Hai Không, ông cũng đòi lên, bây giờ thấy bạn đạo hát, ông cũng đòi hát mà không biết ông có hát được không? không cho thì không được nên cũng phải mời ông lên. Anh Hoàng ơi! ra hát cho Thầy nghe “. Anh Hoàng lục tục đi ra tay cầm bài hát Kiếp Nào. Lời ca Thầy đặt rất là thấm thía nên anh hát mê mẩn đến nỗi quên cả nhịp cả tông khiến Thầy cũng phải phì cười.

“... Có yêu mới hiểu lần này là hơn
Yêu nhau chẳng có giận hờn
Cùng nhau đi tiến cảm ơn đất trời...”

Anh hát xong, bạn đạo vỗ tay quá xá và bis lia lịa. Chắc thấy anh Hoàng còn muốn diễn tả cho hết tâm tình của anh nên chị Nhi tình nguyện hát chung với anh bài này một lần nữa, đúng là “ lần này là hơn “ . Hai chị em hát say sưa, thấy Thầy nước mắt rưng rưng.

Chương trình có vài mục mà mục nào cũng hay. Bài Tình Đẹp đã kết thúc chương trình, với toàn thể bạn đạo hợp ca: “ Thấm thía quá bạn ơi! Thấm thía quá bạn ơi! . . .” Mới vừa dứt là thấy Thầy khóc, các con cũng ùa theo, tất cả chạy lại vây quanh ôm lấy Thầy, thương Thầy thật là thương. Cha già đã thương hết đàn con khắp năm châu với tất cả từ tâm như thương mình. Các con chỉ biết khóc trong muôn vàn hạnh phúc bên Thầy. Hai Không thật sự đã sưởi ấm lòng già qua bao tháng ngày gian khổ đi đây đi đó. Chúng con thương Thầy vô cùng và lúc nào cũng nguyện cố gắng tu để Thầy được vui.

Đêm nay bạn đạo địa phương ra về gần hết, nhà thiền rộng thênh thang, anh Lý Vĩnh, chị Xuân Mai nhất định bắt chúng tôi vào nhà thiền ngủ cho ấm, lò sưởi được đốt lên. Tình thương thêm ấm áp. Nửa đêm dậy chung thiền, trời mưa vẫn tí tách triền miên như trời ban ân điển không ngừng cho vạn vật.

Thứ hai 8 tháng 5:

Sáng sớm sương mù mờ mịt, ra sân thấy chị Khế và một nhóm các bạn đạo thiền đường Thiền Thức mới đến. Tôi nghiệp các anh chị đi từ Santa Ana đến Thiền Viện lúc 1 giờ đêm, cổng khóa phải ngủ ngoài xe đợi đến sáng có người biết mở cổng cho vào. Lòng thành của các anh chị mong lên gặp Thầy được đáp lại tức thì. Tự nhiên khoảng 9 giờ Thầy lĩnh thững ra nhà thiền, thấy Thầy đến ai cũng mừng, các anh chị được dịp tâm sự thả giàn. Đến 10 giờ Thầy đi tập thể dục, các anh chị Thiền Thức lên xe về lại Santa Ana ngay.

Tổ chức gì cũng có một vài sơ suất, tại Thiền Viện vì lý do an ninh nên ban đêm phải khóa cổng và từ hôm Thầy về điện thoại reo liên miên không ngừng nghỉ, để tôn trọng sự nghỉ ngơi của Thầy cũng như sự yên tĩnh trong giờ chung thiền và giờ ngủ của tất cả, ban chấp hành phải rút điện thoại ra nên đã tạo ra một vài khó khăn cho một số bạn đạo đến Thiền Viện, nhưng ai cũng đều thông cảm và vui vẻ coi đó như một sự thử thách lòng kiên nhẫn trên đường tâm sự học đạo của mình. Gặp Thầy xong là tất cả đều được giải tỏa hết.

Sau khi anh em chung thiền buổi trưa, nắng chan hòa trở lại, các anh chị Hai Không mừng lắm. Anh Hoàng nói: “ Oregon cuốn lều, cuốn mây đi về là có nắng lại liền, về nhớ đem mưa về luôn nhé! ” “ Sure! người đâu của đó chứ “. Đang còn chuyện vãn với nhau thì xe Thầy về đến, cả bọn chạy ra chào Thầy về, thấy các con khẩn khít, Thầy ban từ tâm mở cửa xe bước xuống cho con cái được cầm tay hôn từ biệt và Thầy từ từ đi bộ vào cốc, các con theo bên cạnh. Chị Xuân Mai xin Thầy “ open house ” cho anh em Oregon được tham quan cốc Thầy. Thật là sướng, cứ hưởng hết phước này tới phước khác. Thầy dẫn vào cốc, cho đi coi từ phòng khách qua phòng ăn vào phòng ngủ cho cả vào phòng tắm, bồn tắm hơi, sauna đầy đủ, dù là nhỏ hẹp nhưng gọn gàng trông thật đẹp và sang trọng. Các anh chị đã xây cốc cho Thầy rất xứng đáng.

Thỏa mãn hết rồi, chúng tôi ngậm ngùi từ giã Hai Không, tạm biệt Thầy xuống núi trở về trần thế với lòng vui nhẹ lâng lâng. Tâm không còn buồn (nếu buồn là mình thật là quá tham lam). Bốn ngày sống chung với Thầy tại Hai Không như cả năm dài hạnh phúc, an vui sung sướng nhẹ nhàng. Anh em chúng tôi đã thật sự chung sống trong tình yêu rất mặn nồng mà ngày nào Thầy đã đến cốc Hai Không. Hôm nay tình yêu đó là Biển Yêu! Biển Yêu Hai Không Vô Vi. Anh em Hai Không đã thực sự đáp lại được tình thương của Thầy, đã sưởi ấm lòng Thầy với chân tâm của các anh chị. Xin đa tạ.

Nhìn lại Thầy càng ngày tuổi hạc càng cao, thì xác càng hao mòn. Đến lúc cơ hội cho chúng ta gặp Thầy rất là ít, nên được gặp Thầy là quý. Có dịp như Đại Hội và Thiền Ca, chúng ta nên tham dự để được thăm Thầy, không như ngày xưa chỉ đợi Thầy đến thăm mình.

Đến đây chúng con thành kính tạ ơn Thầy đã ân ban cho chúng con một cơ hội quý báu để được sống với anh em Hai Không, cho chúng con học hỏi đức nhẹn nhục và tình thương cao quý của Thầy mà về đây chúng con vẫn còn ấp ủ mãi trong lòng.

Chúng tôi xin cảm ơn bác Phú Xuân, anh Vĩnh, Xuân Mai, anh Hoàng, chị Tâm và tất cả các bạn đạo San José rất nhiều, nhất là ban ẩm thực đã phục vụ bạn đạo tận tình. Ân tình không biết nói sao cho hết.

Hôm nay ghi lại những dòng này, biết là kể lể dài dòng nhưng vì thật tâm chúng tôi chỉ muốn chia sẻ với tất cả bạn đạo khắp nơi đang thương nhớ Thầy mà không có phương tiện về đây. Với ký sự này các bạn cũng được vui như đã sống chung với Thầy 4 ngày trong cốc núi Hai Không, cũng nhận được tình yêu mặn nồng của Thầy, trong thanh điển của người tu Vô Vi “ Xác xa nhưng tâm không xa “

Vì rất nhiều bạn đạo yêu cầu chúng tôi xin đăng những phản ứng của bạn đạo năm châu về vụ ông Lý Ngọc Cương công khai thất lễ với thầy để anh ta khỏi bóp méo sự thật :

Thư gửi anh Lý Ngọc Cương xin đăng trên TBPTDN.

Bạn đạo Mỹ Châu : Hoa Kỳ

California, ngày 10 tháng 5 năm 2000

Kính gửi anh Lý Ngọc Cương,

Chiếu theo bức thư của đức Thầy viết tại Sydney ngày 27 tháng 4 năm 2000 có đoạn:"Để có sự tham gia công bằng, tôi xin thành thật trình cùng các bạn nếu cần sự phục vụ của tôi, xin các bạn viết thư xin phép triển hạn nơi ông Lý Ngọc Cương, nếu ông đồng ý tôi sẽ phục vụ các bạn cho đến hơi thở cuối cùng. Thành thật cảm ơn sự lưu ý và xây dựng của các bạn."

Chúng tôi xin phép anh triển hạn cho đức Thầy được tiếp tục dìu dắt chúng tôi trên đường tu học và cho phép cô Bê được tiếp tục phục vụ đức Thầy và bạn đạo năm châu Thành thật cảm ơn anh.Trân trọng.

Nam Mai và các bạn.

---

20 bạn đạo Thuộc TĐ Thanh Hòa - San Diego

Bức tâm thư kính gửi Đức Thầy

Sau khi đọc được bức tâm thư của Đức Thầy sẽ về quy ẩn theo yêu cầu lá thư của anh Lý Ngọc Cương. Chúng con tại thiền đường Thanh Hòa ở San Diego xin kính trình lên Đức Thầy những tâm tư của chúng con.

Trước hết chúng con xin được dãnh lễ Đức Thầy trong tâm. Sau đó chúng con đồng quỳ lạy dưới chân Đức Thầy, kính xin Thầy vì lòng từ bi thương xót đàn con ngu muội mà không về quy ẩn để tiếp tục dạy dỗ chúng con biết con đường đạo mà trở về bến giác.

Kính thưa Đức Thầy, chúng con nhận thấy những lý do không chính đáng của anh Lý Ngọc Cương viết cho Đức Thầy cùng những lời lẽ viết trong thư của anh chứng tỏ anh cũng không xứng đáng có nhân phẩm của một con người. Vì người đời có câu: Tiên học lễ hậu học văn. Lễ độ và tư cách con người của anh không có làm sao anh bước vào đạo Vô Vi được mà anh dám đưa ra đề nghị để Đức Thầy về quy ẩn. Kínhthưa Đức Thầy, chúng con nhận thấy những hành động của anh và một nhóm người thức tỉnh đã có những mưu đồ bất chánh muốn phá hoại đạo pháp mà thôi. Chúng con kính xin Đức Thầy không nên bận tâm đến con người vô liêm sĩ như anh. Anh sống trong xã hội chỉ làm sâu bọ và thối tha cho xã hội mà thôi. Thưa Thầy nếu anh không thực tâm ăn năn sám hối. Chúng con xin phép Đức Thầy cũng như toàn thể quý bạn đạo khắp năm châu, chúng con xin được đề nghị như sau: Từ bây giờ trở đi tất cả những Đại Hội hay khóa học sống chung bất cứ được tổ chức ở

nơi nào anh cũng không được tham dự và trong Vô Vi chúng tôi cũng không có những phần tử sâu bọ như anh. Lý do: Vì trong khóa học tại Úc Châu vừa qua, anh đã tham dự khóa học nhưng không thực tâm học đạo mà vào có ý đồ bất chánh để phá hoại đạo. Anh đã có những hành động vu khống và vô lễ với một bậc minh sư thì không nên đi dự những khóa học về tâm linh nữa.

Kính thưa Đức Thầy chúng con toàn thể bạn đạo của thiền đường Thanh Hòa một lần nữa kính cẩn và thiết tha kính xin Đức Thầy không về quy ẩn. Thưa Thầy chúng con còn nhớ câu: Không thầy đổ mây làm nên. Kính thưa Đức Thầy điều đó rất đúng. Không có Đức Thầy chúng con vẫn ở trong vòng vô minh mãi mãi, vẫn u mê trong trần gian khổ hạnh mà không biết đạo, không biết trở về với cha mẹ đã mong đợi đàn con trở về từ bao nhiêu kiếp. Ôn thâm sâu này chúng con chỉ biết cố gắng tu tâm sửa tánh và nghe theo những lời dạy bảo của Đức Thầy để đền đáp một phần nào những công lao khổ cực của Đức Thầy đã dạy dỗ chúng con.

Thầy ơi! chúng con còn nhớ mãi bài thơ Thầy đã dạy trong khóa học Nhịn Nhục tại thiền viện Vĩ Kiên:

*Thân già lê lét khắp năm châu
Nhịn nhục thương yêu độ giải sâu...*

Chúng con ngồi thiền và lắng nghe những giọng thơ của Đức Thầy mà nước mắt đã tuôn trào vì sự hy sinh vô bờ bến của Đức Thầy bao năm qua Thầy đã đi khắp nơi hoằng hóa đạo pháp cho đến ngày hôm nay mặc dù tuổi của Đức Thầy quá cao nhưng Thầy vẫn không quăn ngại mà vẫn dẫn thân hy sinh vì Đạo. Hạnh đức đó đã là tấm gương sáng ngời và là kim chỉ nam cho chúng con noi theo trên con đường đời cũng như con đường đạo của chúng con.

Cuối thơ chúng con chỉ biết quỳ lạy Thượng Đế và Đức Ông Tư xin chứng giám cho lòng thành của chúng con và kính xin Thượng Đế luôn luôn ban thật nhiều sức khỏe cho Đức Thầy kính yêu của chúng con.

Kính thưa,

Chúng con cùng toàn thể bạn đạo tại thiền đường Thanh Hòa San Diego đồng ký tên

1) Thanh Hòa	11) Nguyễn Hữu Sáng
2) Hoàng Kim Phạm	12) Tạ Ánh Hồng
3) Judy Nguyễn	13) Lê Nguyễn H. Chương
4) Lê Phương Mai	14) Nguyễn Dương
5) Tất Thành Long	15) Trần tu Thủy
6) Đê văn Lương	16) Lê Thị Đức
7) Đặng Nam Hải	17) Trần Chí Vĩ
8) Hiệp văn Huỳnh	18) Trần Bích Michelle
9) Xê Dương	19) Nguyễn Khánh
10) Chí Thanh Võ	20) Trần Quyên

Đồng ký tên

Bạn đạo Á Châu: Việt Nam

Long Thành, ngày 12/05/2000,

Tôi là Thiên Nghi Võ Châu Tuấn ở Thiền Viện Tâm Linh Tự Cứu có ý kiến về

“Cương gate” như sau:

Không phải một lần Cương đã làm lếu láo, lần này thì tồi tệ hơn, khiến Bạn Đạo Vô Vi Thế Giới phải xúc động và đau lòng, nhưng xem chừng bạn đạo Úc Châu, vẫn chưa có biện pháp gì chế tài và khắc phục để khỏi xảy ra lần nữa hoặc nhiều lần nữa. Thiển nghĩ: là Thầy chung, anh em Vô Vi không khỏi đau lòng khi phải xảy ra hoài ở đất Úc. Bạn đạo Úc nghĩ gì, ban tổ chức sống chung tự thức tại Sydney nghĩ gì?

Thiết nghĩ sau khi Cương phát biểu thất lễ, bất kính như vậy. Ban tổ chức và bạn đạo đồng đánh lễ xin lỗi Thầy và xin lỗi bạn đạo năm châu về sự cố không lường và cũng không tốt đẹp đó.

Kế tiếp là cho Cương ở ngoài không dự khóa sống chung nữa, vì tất cả đều thấy Anh bị bệnh, không bình thường thì Anh cũng không phải là bạn đạo Vô Vi cùng hành pháp chính đính với chúng ta. Anh đến chỉ phá hoại chứ không có xây dựng. Ai cũng nói thương Thầy chứ không bảo vệ Thầy tối thiểu!

Thầy từng bị nhục mạ, bị dày xéo đủ thứ đến giờ phút này? Chúng ta không nên để Thầy hứng chịu như vậy.

Rồi đây những năm tháng kế tiếp, bạn đạo Úc có chu toàn cho Thầy được không? Khi Thầy ở Úc mà không phiền hà gì để Thầy an hưởng tuổi già?

Nếu không thì bạn đạo thế giới phải ngồi lại để bàn xem thỉnh Thầy về ở đâu? Vì Thầy là của báu của nhân sinh, là tinh túy sống của thời đại và là Minh Sư của chúng ta. Chúng ta nhất định không thể để Người bị xúc phạm như vậy.

Hẳn nhiên chúng ta ôm pháp chứ không phải ôm Thầy, nhưng chúng ta không Tôn Sư Trọng Đạo thì tu cũng như không tu đấy là luật bất thành văn.

Có người nói: “Tôi không cần Thầy” vì họ tu cao rồi, còn người mới tu thì sao? Tôi tu theo pháp đã 25 năm, nhưng đúng như Thầy nói: “Mới tu hồi hôm!” những lời dạy của Thầy, từng câu từng chữ của Thầy đã xoáy sâu vào trong tâm thức tôi, cải sửa tôi, nên tôi cứ học mãi, học hoài, học không biết chán và hành cũng không chán.

Trong bài giảng tại Choisy le Roi, Thầy vừa khóc, vừa giảng: “. cho nên ma quỷ lộng hành vì quên Thượng Đế. Trờ bỏ Thầy vì nó quên, các con có quyền quên Thầy nhưng Thầy không bao giờ bỏ các con.”

Nước mắt của thầy là vàng ngọc, là Bửu Châu, chúng ta đừng để vàng ngọc rơi đổ nữa.

Trở lại Cương, chúng ta nên hướng tâm về khối điển Vô Vi, chư Phật xin chiếu cho Cương sáng suốt để Cương hiểu lấy chính Cương. Ở đời người say luôn luôn cho mình là tỉnh. Người cho là Tỉnh–Thức là thật ra là đang Mê–Muội không sai. Y đã bị khối trước lợi dụng. Chúng ta đừng mắc mưu khối trước.

Riêng về phần Thầy kính yêu của chúng ta, Người bị bầm dập nhiều, để thấy sự thanh tịnh sáng suốt chịu đựng của Người. Thầy là bậc Đại Nhân nên đủ đại lượng như chúa Giêsu trước khi chết còn cầu: Xin Thượng Đế hãy tha lỗi cho nó (Du Da) vì nó không hiểu chuyện nó làm.

Vì thế chúng ta không nên nặng lời với Cương. Chúng tôi thiết nghĩ như vậy – mà nên tha thứ cho Cương vì Cương chưa hiểu mình là ai? Vị trí đứng của Cương ở đâu? Có tư cách gì mà yêu cầu Thầy và Cô Bé chuyện này chuyện nọ.

Hơn nữa Thầy đã trang bị cho chúng ta vũ khí của Thượng Đế: Nhẫn Hòa, Thương Yêu và Tha Thứ. Việc còn lại là chúng ta có học được và thể hiện được phần nào hạnh đức của Thầy được không? Mong rằng sau bài học chung này, Anh em chúng ta cảm ơn Thầy nhiều hơn – Giữ tâm thanh tịnh bất cứ trường nào xảy đến như thế thì Thầy sẽ vui hơn vì chúng ta đã thấu triệt được những điều Thầy đã dạy và đang kỳ vọng nơi chúng ta.

Trân Trọng
Thiên Nghi

Ai nên đi Quy ẩn?

Hôm nay đã hơn hai tuần kể từ khi mãn khóa sống chung với Thầy và các bạn đạo Úc châu thế nhưng dư âm còn đọng lại trong tôi rất nhiều. Tôi thấy cần phải trải tâm sự này của tôi lên trang giấy nếu không tôi sẽ cảm thấy áy náy không yên. Xin các bạn hãy tiếp nhận nó với lòng từ bi và thông cảm.

Khi hay tin Thầy sẽ đến Úc. Tôi cảm động lắm. Chẳng phải tôi cầu cạnh gì ở Thầy nhưng vui vì Người cha già vẫn khỏe mạnh để cho các BD và tôi được có dịp diện kiến Ngài.

Tôi được gặp Thầy vào ngày đầu xuân Canh Thìn trong buổi chúc Tết đầu năm của BD Sydney. Trong ngày hôm ấy, Thầy có trả lời cho một số BD những thắc mắc về ấn chứng công phu, về đạo đức sống trong gia cang.. nhưng chẳng hiểu tại sao điều duy nhất mà tôi nhớ rõ lại là: Người ta nói BD Úc châu hỗn với Thầy! Đến lúc anh Khuu Cang lên xin và được Thầy cho tổ chức ba ngày sống chung tại Sydney. Tôi đã cảm động đến muốn khóc. Tôi đã coi rất kỹ những cuốn video của khóa Qui hội tâm linh, khóa học mà Thầy tuyên bố là khóa học chót nên cá nhân tôi không trông đợi sự chấp thuận của Thầy. Hơn thế, nhìn Người Cha tuổi tác đã quá thất tuần, tôi không muốn Người phải nhọc mệt vì chúng tôi nhiều, nên sự chấp thuận của Thầy tôi nghĩ Thầy đã có dụng ý.

Lời răn của Thầy còn văng vẳng bên tai, cho nên tôi đã tình nguyện tham gia đóng góp cho chương trình sống chung với tất cả sự thận trọng và trân trọng của tôi. Tôi tri ân Thầy vì tất cả những gì Thầy đã và đang làm cho Cộng đồng Vô vi và cho các con của Thầy, nên mọi sự đóng góp của tôi là để dâng lên Người tôi kính yêu. Ngày khai mạc đến. Buổi tối ngày 21/4/2000 chúng tôi tề tựu về hội trường để nghe Thầy tuyên bố khai mạc. Chương trình chưa diễn ra được bao nhiêu thì anh Lý Ngọc Cương (BD Melbourne) đã lên phát biểu làm xáo trộn trật tự chung. Mở đầu bài diễn văn mà anh đã chuẩn bị từ Melbourne, anh đại diện cho một số BD thức tỉnh, có liêm sỉ, có suy tư.. chào mừng Thầy và các bđ. Nhưng kế đến anh sử dụng cơ hội này để dùng những lời xác xược và vô lễ mạ lỵ Thầy. Ngay lập tức BTC và một số bđ đã lên diễn đàn để cắt ngang bài diễn văn của anh, mời anh về chỗ mặc dù anh vẫn hung hăng la hét.

Tôi và số bđ ngồi dưới hàng ghế dự khán rất bàng hoàng nhưng chúng tôi cố gắng tập trung niệm Phật. Hy vọng đáng Thanh tịnh sẽ chứng chiếu giải bớt đi những trược khí trong anh và cho cả hội trường. Riêng tôi, tôi thật sự xúc động trước tấm gương nhẫn nhục của Thầy, tôi thương Thầy vô hạn.

Điều xảy ra hôm nay Thầy đã biết trước tôi xét theo lời khai mạc và lời răn đầu năm của Thầy nhưng Người vẫn dấn thân đi tới, vẫn dấn bước độ đời và chịu ngồi yên để cho những đứa học trò ngỗ nghịch miệng vẫn cất tiếng gọi Thầy nhưng đồng thời không ngớt tuôn ra muôn lời khinh miệt.

Càng nhìn anh vấy vũng trong cái bể sân si tôi càng thương hại anh, một người đại diện cho nhóm thức tỉnh. Tôi rất nghi ngờ cái từ đại diện của anh đã dùng vì nếu anh dùng để cho lục căn lục trần của anh thì tình hình đỡ bi đát, nhưng nếu thật sự anh là đại diện cho một số anh chị em bđ thì đây thật là một đại họa cho Úc châu.

Khi chúng ta cử một người đi đại diện cho chúng ta trình bày quan điểm của tập thể dĩ nhiên người đó phải là nhân vật vượt trội hơn tất cả, và phải được mọi người tín nhiệm. Trong trường hợp chúng ta là những người đang thực hành pháp môn tu sửa bản thân để trở nên thanh tịnh hơn, nhẹ nhàng hơn, mình mẫn hơn thì dĩ nhiên người đại diện cho chúng ta phải có đầy đủ những đức tính ấy. Anh khoác trên mình danh hiệu vô vi, anh cho anh là người có liêm sỉ, và anh lại là đại diện cho nhóm người thức tỉnh thì thật là ngạc nhiên khi anh trước đám đông hẳn học buông lời chửi bới một người đáng tuổi cha chú mà anh vẫn luôn gọi bằng thầy. Biết được một người trong nhóm thức tỉnh đã đủ làm chúng tôi xót xa ngần này, nếu nhóm của anh càng nhiều thì

tôi cho đây là đại họa cho vô vi Úc châu. Chúng ta làm sao có đủ uy lực mà giải tan đám mây mù trên đầu chúng ta?

Anh ca tụng pháp lý vô vi do ông Tư phổ truyền đã giúp nhiều bđ tu chứng khả quan nhưng anh quên một điều rằng từ khi ông Tư mất đi nhờ đâu mà pháp lý chấp cánh bay xa ra đến hải ngoại, nhờ đâu mà những người không may mắn sanh cùng thời với ông Tư vẫn có duyên gặp pháp và nhờ đâu mà anh lâu lâu vẫn có dịp gặp số đông bạn đạo tề tựu về để nghe anh chửi bới. Chắc chắn không phải nhờ số người tỉnh thức của anh mà là nhờ có Người đã hy sinh cả cuộc đời mình dấn thân đi rao giảng, đi đốt rác, cũng như đi phổ độ khắp cùng ba cõi. Đối với một người đã sẵn sàng bỏ hết cái tư riêng của mình để phục vụ cho đạo. tôi thiết nghĩ Thượng đế không chấp nhất người ấy mượn cái tạm cảnh ở đời là casino để giải trí trong lúc rảnh rang, hoặc vào đó rút ra một chút ít công của của những người tham lam đi làm chuyện công đức.

Tôi là một trong số những người mà anh gọi là* mê muội, những kẻ nô lệ dưới sự khống chế hư hư thực thực của Thầy* nhưng tôi thiết nghĩ tôi đã có suy tư về việc mình đang làm và tôi cũng sẵn sàng sống chết cho những suy tư của tôi. Điều khác biệt giữa anh và tôi là tôi xin nguyện học theo cái từ bi, độ lượng, nhân nhục của Thầy chứ không khinh sư đi theo *cái nhìn mới, ý thức mới mà nhóm thức tỉnh của anh gọi là đà tiến hóa của thế giới*

Trước khi dứt lời tôi xin đề nghị với (nhóm) anh như sau: mỗi người có quyền tự do lựa chọn đường đi, tôn giáo, niềm tin cho bản thân mình. Chúng tôi tự biết mình không theo kịp đà tiến hóa của các anh, chúng tôi cảm thấy ấm áp trong tình thương của Thầy, của bạn nên chúng tôi đã không lê thân đến làm phiền các anh. Ngược lại chúng tôi cũng xin đề nghị anh và những người trong nhóm tỉnh thức hãy thức tỉnh hợp thời đi quy ẩn để sau này có dịp đi phổ độ chúng sinh. Tu chân chánh không cần đi chửi bới lung tung để thức tỉnh người khác mà là cần sửa lại cái sân si, ái ố của mình để tạo ra từ trường tự nhiên ảnh hưởng người khác, khi ấy anh lo gì không có người đến kiếm anh học hỏi?

Thầy đã lớn tuổi rồi, xin cho Người những ngày tháng yên vui bên những đứa con còn muốn được học hỏi ở Người. Mong anh hiểu tâm ý của tôi.

Tâm Nguyễn

Bạn đạo Âu Châu – Belgium

Kính gửi tuần báo phát Triển điển năng

Chúng tôi đọc tuần báo PTDN số 253 thấy có người học rộng hiểu nhiều tự cho mình là khôn hơn ông Phật, nên đã dạy bảo Bé Tám. Những người đó nghĩ gì nói gì khi được biết: Tổ Huệ Khả thành đạo rồi thường lui tới những phường du thủ du thực, Tổ Lữ Đông Tân uống thiếu chịu ở quán rượu. Phật Tế công ăn thịt chó v.v... Những vị này ngu chằng điên chằng hành động như vậy ? Ngày nay Bé Tám ngu chằng điên chằng đi chơi casino?

Vô Vi không rủ rê, không làm chính trị, Vô Vi không có cấm giới, Vô Vi không có cửa Nhưng nhân quả là cánh cửa của Vô Vi.

Ước mong các bạn may mắn thực hành pháp lý vô vi lưu ý các điều trên.

Bạn đạo TD Bruxelles

Bùi Thanh Tâm

Rue des palais 49-B2

1030 Bruxelles

Thông báo của chị Lê Thị Ngọc Sương , Đại Diện tất cả bạn đạo tại Khóa Sống Chung Chung Thiên Tự Thức từ ngày 21/04 đến ngày 24/04/2000 tại Sydney , Úc Châu

---

GIẤY ỦY NHIỆM

Hôm nay ngày 23/04/2000, đúng 11g30 ' tại Myuna Bay, Sport&Recreation Centre .

Chúng tôi , bạn đạo Vô Vi Úc Châu đồng ý ủy nhiệm cho Hội Từ Thiện VoVi Charitable Trust, thay mặt bạn đạo Úc Châu, đứng ra giao dịch về việc chuyển nhượng miếng đất của bạn đạo tại Tolga .

Hội Từ Thiện Vovi Charitable Trust cũng có nhiệm vụ thay mặt bạn đạo Úc Châu quản lý quỹ xây dựng TVQT từ đây về sau .

Mọi tổ chức hay cá nhân nào khác nhân danh xây dựng TVQT Úc Châu đều vô hiệu quả .

Sau đây là danh sách các bạn đạo đồng ý .

1. Minh Bao	Ký tên	29. Hoai Niem Pham	Ký tên
2. Hoa	Ký tên	30. Khuu Cang	Ký tên
3. Luu Quoc Truong	Ký tên	31. Khuu Thi Nga	Ký tên
4. Luu Ngoc Giau	Ký tên	32. Nguyen Chi Cong	Ký tên
5. Quan Quoc Nguyen	Ký tên	33. Tran Ngoc Minh	Ký tên
6. Ly Chau Bao	Ký tên	34. Le Cong Luan	Ký tên
7. Khuu T. Pham	Ký tên	35. Thien T. My Danh	Ký tên
8. Vu Q. Minh	Ký tên	36. Tran Hong Lam	Ký tên
9. Tran Binh Kiet	Ký tên	37. Do Van Tri Huyen	Ký tên
10. Nguyen Phu Tai	Ký tên	38. Lam Tu Kim	Ký tên
11. Hai Phuc Thai	Ký tên	39. Nguyen Thi Phung	Ký tên
12. Dung Alice Thai	Ký tên	40. Le Tan Quan	Ký tên
13. Huu An Nguyen	Ký tên	41. Nguyen Ngoc Hanh	Ký tên
14. Nu Da Kieu Ton	Ký tên	42. Nguyen Linh Hien	Ký tên
15. Minh Tran	Ký tên	43. Nguyen Phi Tran	Ký tên
16. Sue Nguyen	Ký tên	44. Nguyen Thi Chin	Ký tên
17. Kim Chi Chiem	Ký tên	45. Ben Lee	Ký tên
18. Ngo Van Le	Ký tên	46. Nguyen Qui Hien	Ký tên
19. Tran Thi Trinh	Ký tên	47. Huynh Thu Thuy	Ký tên
20. Hua Thu Cuc	Ký tên	48. Nguyen Kim Hanh	Ký tên
21. Chiem Anh Tuan	Ký tên	49. Ho Quang Huy	Ký tên
22. Tan Thi Hue	Ký tên	50. Nguyen Thi Minh Tam	Ký tên
23. Ho Thi Trong	Ký tên	51. Duong My	Ký tên
24. Pham Minh Son	Ký tên	52. Vo Anh	Ký tên
25. Tran Duc Thanh	Ký tên	53. Luong Thi Hong Chau	Ký tên
26. Nguyen Van Duc	Ký tên	54. Le Thi Ngoc Suong	Ký tên
27. Lam Cam Duyen	Ký tên	55. Duong The Hao	Ký tên
28. Nguyen Thi Thanh Thuy	Ký tên		

Trên đây là 53 chữ ký của tổng số 68 bạn đạo hiện diện và 2 chữ ký thay mặt cho bạn đạo Adelaide, đồng ý ủy quyền đại diện cho hội từ thiện Vovi Charitable Trust đứng ra giao dịch với Ban chấp hành Tổng Hội Úc Châu củ về quyền sở hữu miếng đất Tolga .

Myuna Bay ngày 23 tháng 04 năm 2000 .

Người lập giấy ủy quyền: Lê Thị Ngọc Sương

Ký tên .

CHA GIÀ VÀ THIÊN VIỆN

Thế giới đã có nhiều thiên viện, Hoa Kỳ với Vĩ Kiên, Nhân Hòa, Hai Không; Pháp có Qui Thúc ,nên bạn đạo Vôvi Úc Châu mong ước có một thiên viện tại Úc Châu, vì thế nảy sinh chương trình phát triển nhà máy vôvi plastic tại Sydney, Úc Châu, nhưng không thành công .

Mười năm sau, bạn đạo Úc Châu khởi xướng lại chương trình xây dựng TV nhân dịp Đức Thầy viếng thăm thành phố du lịch phía Bắc Úc Châu là Cairns năm 1996 .

Tổng hội Trưởng lúc đó là anh Bùi Đông Phương, phó là chị Phạm thị Tranh đã vận động bạn đạo Úc Châu và thế giới mua được mảnh đất 2 mẫu tại Tolga, Úc Châu . Chương trình này đã được thông qua ĐT và việc mua đất này là do chủ động của Tổng Hội Úc, đại diện cho bạn đạo Úc Châu giữ gìn tài sản này; nhưng trên thực tế chủ quyền là một b/d Sydney, anh Văn Văn Phát đứng tên làm chủ .

Chương trình xây dựng TV đã được thuyết trình tại ĐH Thái Lan và sau đó tại ĐH Úc Châu tháng 01/97 .Bạn đạo Vô vi Úc Châu và thế giới nhiệt tình hưởng tâm xây dựng TV .TH/ Úc Châu với sự trợ giúp của 2 anh Võ Tiến Dũng và Lý Châu Bảo, thiết lập đồ án và xin phép xây cất lên chính quyền Queensland nhưng không được chấp thuận xây TV tại Tolga .Chúng tôi xin trình bày lý do không cho xây cất như sau :

- Mảnh đất Tolga do cá nhân làm chủ, anh Văn Văn Phát .
- Tổng hội Úc Châu hoạt động như một hội đoàn trong sinh hoạt đa văn hóa của Cộng Đồng Liên Bang Úc Đại Lợi, không phải là một hội từ thiện để chính quyền giúp đỡ xây dựng một công trình chung phục vụ xã hội . Đồi Tolga gồm L1 của người Úc, L2 của b/d vô vi, L3 của người Úc, L4 của anh chị Bùi Đông Phương.

Vì đây là khu đất gia cư nên chỉ được phép xây một ngôi nhà như những cư dân khỵc, không thể xây dựng một công trình TV nhiều người lai vãng được .

Tháng 04/97 Đức Thầy thăm Cairns .Nhiều bạn đạo Úc Châu và Thế Giới đã tháp tùng Đức Thầy tham quan Thiên Viện Vô Vi Quốc Tế, nhưng Tolga là mảnh đất trống với cỏ hoang lau sậy, và đã họp mặt tại nhà anh chị BDP. Bạn đạo thế giới gồm các anh Lý Vĩnh, cô Xuân Mai, Hoa Kỳ Nguyễn Cương Điền, Canada; 5 bạn đạo Pháp; anh Louis ,Singapore; Pang chí Minh, Hongkong .

Nhân dịp này anh Trần Ngẫu , bạn đạo Tây Úc có trình bày chương trình trồng sả trên L2 Tolga và ĐT đã minh giải là hợp lý vì diệt được cỏ hoang lau sậy . Nhưng sau đó vài ngày ,chị Tranh trình ĐT không thực hiện được .

Tháng 5/98 Đức Thầy thăm Cairns lại . Nhiều bạn đạo Úc Châu và thế giới cũng tháp tùng Đức Thầy tham quan TVVVQT tại Tolga; đây là chương trình sống chung và du ngoạn do anh Trần Bình Kiệt tổ chức . TVVVQT Tolga vẫn là mảnh đất trống với cỏ hoang lau sậy . Đức Thầy và Bạn đạo hiểu được sự làm việc

thiếu thực tâm của Tổng Hội Úc Châu trong việc xây dựng Thiền Viện; đã thụ động im lìm trong khi nhu cầu xây dựng TV đang cấp bách. Từ đây Đức Thầy không đến Úc Châu hàng năm nữa. Tháng 1/99 ĐT gửi cho chị Tranh một thư và đăng trên Led Weekly, khuyên chị Tranh lo bán đất Tolga để dồn tài lực vào duy nhất một công trình xây dựng TV tại đất BruceHighway. Tháng 2/2000 Đức Thầy đến Melbourne và đã hội ngộ cùng bạn đạo tại Candelles Reception, đã được tường trình trên Tuần Bọ PTĐN và chị Tranh hứa là sẽ hợp tác với Ủy Ban Vận Động Xây Dựng Thiền Viện-Làng Vô Vi Cairns để xây dựng TV. Tháng 4/00 ĐT trở lại Melbourne và hội ngộ bạn đạo tại T/đ BoxHill, Melbourne; đã được tường trình trên Tuần Báo PTĐN. Trong buổi hội này, chị Tranh đã trình lên Đức Thầy công trình của chị và các cộng sự viên của chị đã và đang làm trong việc xây dựng trung tâm sức khỏe và tâm linh trên mảnh đất chung tại Tolga.

Đức Thầy đã không chấp thuận cho chị làm việc này và Đức Thầy đã nhấn mạnh, lưu ý bạn đạo là tại Cairns chỉ có một nơi không có hai nơi. Cũng trong thời gian này, thừa ủy nhiệm ĐT, Hội Từ Thiện ra một thông bọ, đã đăng trên Tuần Bọ PTĐN, yêu cầu chị Tranh và những người liên hệ đất Tolga phải liên lạc với Hội để sát nhập đất Tolga vào đất BruceHighway và Hội cũng giải quyết những tiền đã đóng góp của bạn đạo vào đất Tolga mà không được cấp biên nhận từ Tổng Hội Úc; nhưng TH/UC vẫn không thi hành. Chúng tôi xin tường trình về mảnh đất 35 mẫu BruceHighway, nằm phía Nam thành phố Cairns dưới chân rặng núi cao nhất Úc Châu, rặng Bellenden Ker; giáp ranh với giải bình nguyên trồng mía có nhiều sông ngòi chần chịt như đồng bằng sông Cửu Long, Nam Việt. Từ năm 1997, anh Trần Ngẫu, b/đ Tây Úc đã làm chủ mảnh đất này và đã trồng sả tại đây theo lời dạy của Đức Thầy sau khi chương trình trồng sả tại Tolga bị bác bỏ. Thoáng 6/98 anh Trần Bình Kiệt, b/đ Tây Úc đứng tên làm chủ do anh Trần Ngẫu bán lại, với tư cách giữ gìn mảnh đất này để Đức Thầy hoạch định xây dựng công trình Vô Vi sau này.

Tháng 11/98 ĐT chỉ định Ủy Ban Vận Động Xây Dựng TVVVQT-LVV Cairns trên đất BruceHighway và thành lập Hội Từ Thiện Vovi Charitable Trust để đứng tên mảnh đất này. Hội Từ Thiện có tư cách pháp nhân, bất vụ lợi, phục vụ b/đ vô vi và Cộng Đồng Xã Hội rõ ràng, đứng đắn và chịu trách nhiệm trước Cộng Đồng Vô Vi và chính quyền Úc. Kể từ thời gian này ĐT trực tiếp làm việc để xây dựng TV&LVV. Tháng 01/99 ĐT đã gửi một thư cho chị Tranh, khuyên chị hợp tác cùng Đức Thầy và bán đất Tolga vì đã không thích hợp cho một dự án TV. Hơn nữa chính quyền địa phương đã không cho phép xây cất TV tại khu đất gia cư Tolga. ĐT đã khuyên chị Tranh và bạn đạo Úc Châu phải tập trung nhân lực và tài lực vào duy nhất một công trình tại BruceHighway.

Tháng 04/99 Hội Từ Thiện hoàn toàn làm chủ mảnh đất Brucehighway. Tháng 05/99 Chính quyền địa phương chấp thuận cho Hội Từ Thiện /Vô Vi Trust xây dựng công trình tại Bruce Highway với 1 Đại giảng đường và 100 đơn vị gia cư. Tháng 08/99 UBVDXD/TVVVQT&LVV trình bày dự án xây cất Thiền Viện & làng Vô Vi Cairns tại ĐH Toronto, Canada.

Thụng 11/99UBVDXD/TVVVQT&LVV được chính quyền địa phương hướng dẫn thiết lập sơ đồ kiến trúc Thiền Viện & làng Vô Vi với các tiêu chuẩn:

- Đẹp cho thành phố du lịch Cairns.
- Tiện nghi tối đa cho Cộng Đồng Xã Hội.

An toàn tuyệt đối tại một nơi có núi rừng hùng vĩ và là nơi bảo tồn di tích lịch sử phía sau Thiền Viện & làng Vô Vi.

Tháng 04/2000 quyết định của tất cả bạn đạo Úc Châu tại KSC Chung Thiền Tự Thức, Sydney. Tổng Hội Úc đã giải tán vì đã hết nhiệm kỳ gần 2 năm, và sát nhập đất Tolga vào đất BruceHighway.

Tháng 05/00 UBVDXD/TV&LVV trình kết quả hệ thống nước phé thải lên chính quyền địa phương. TVVVQT&LVV Cairns là công trình chung của b/đ vô vi thế giới nên Đức Thầy đã tâm huyết phục vụ với nhân lực và tài lực; cũng như b/đ khắp

năm châu đã và đang tích cực đóng góp để mau chóng hình thành . Vì là công trình quy mô nên từng bước phải hoàn chỉnh và có lợi cho CỘNG ĐỒNG Vô Vi nên đến giai đoạn này, tháng 5/00 là thời điểm mà ủy Ban Vận Động Xây Dựng tích cực hoàn thành những bước chót , đáp ứng sự đòi hỏi của chính quyền và sau đó khởi công xây dựng . Thời gian và chứng nhân lịch sử, chúng tôi chỉ đơn cử một số tiêu biểu, mục đích để hiểu rõ hơn về tiến trình xây dựng Thiền Viện & Làng Vô Vi Cairns . Chúng tôi nhận thấy rằng chị Tranh và các cộng sự của chị:

- Đã không tuân hành ý chỉ của ĐT trong việc bán đất Tolga .
- Đã không cấp biên nhận cho b/đ đóng góp tiền vào đất Tolga .
- Đã không thông báo cho b/đ việc không được phép xây cất TV tại Tolga .
- Đã không giữ lời hứa trong việc hợp tác xây dựng Thiền Viện & làng Vô Vi như trong ngày hội cùng ĐT và b/đ tại Candelles Reception 20/02/2000 .

Đã tự ý xúc tiến chương trình xây cất nhà 4 phòng tại Tolga, biến thể của TV mà chị muốn giữ lại, mặc dù ĐT đã khuyến cáo cùng chị và b/đ trong ngày hội với ĐT tại TD BoxxHill, Melbourne ngày 03/04/2000 là Cairns chỉ có duy nhất một Thiền Viện , không có hai .

UBVĐXD/TV&LVV cho dù gặp khó khăn nào cũng cương quyết đi tới để xây dựng TV&LVV dưới sự hỗ trợ minh triết của CĐVV trong đó là quý bạn đạo, chính tâm ,nhiệt huyết đóng góp xây dựng .Chúng ta thọ PLVVKHHBPP trực tiếp từ Đức Thầy, Bậc Minh Sư Toàn Giác, đã dẫn dắt chúng ta vào đường đạo, biết phân biệt đường ngay nẻo chánh, rửa sạch thân tâm về cội nguồn .Chúng ta hiện diện trên cõi phù sanh này, ĐT đã trang bị cho chúng ta cái tâm xử sự với những đức tính của một hiền nhân quân tử, với nhân l nghĩa trí tín, tôn sư trọng đạo; nên TVVVQT&LVV Cairns đã được Đức Thầy chứng tâm cho tất cả bạn đạo vô vi chúng ta xây dựng là một ân phước lớn để đền đáp trong muôn một công ơn dạy dỗ của Người . Để kết luận, chúng tôi xin ghi lại 1 đoạn trong lá thư ngày 27/04/2000 của Đức Thầy trả lời anh Lý Ngọc Cương được đăng trên tờ Tuần Báo Phát Triển Điện năng:

"Tôi rất vui nhận được thư anh đề ngày 5 tháng 4 năm 2000 về việc đề nghị tôi và cô Bê đi qui ẩn, thật là một dịp may cho chúng tôi được qui ẩn tại Cairns sau khi thiền viện được xây cất xong, chúng tôi đã quyết định về đó trồng rau sống qua ngày cho đến khi tịch diệt .... "

Thành tâm đảnh lễ Đấng Cha Lành,
Nam Mô A Di Đà Phật Vạn Vật Thái Bình.

Úc Châu ngày 17/05/2000 .

UỦy Ban Vaãn Nỗäng Xaây Döing Thieän Vieän Voà Vi Quoác Teá & Laøng Voà Vi Kỉnh Baùi

---

Đặc San Vô Vi

Trân trọng thông báo:

(1) Để dự trù đúng mức và tiết kiệm chi phí ấn hành ĐSVV số 7, xin các cơ sở Vô Vi gửi nhu cầu mới nhất (nếu có thay đổi) về ĐSVV trước ngày 3 tháng 6 năm 2000 bằng các phương tiện như sau:

Đặc San Vô Vi (USA)

Tel.: (714) 236-9291

Fax.: (714) 821-6920

E-mail: dacsanvovi@hotmail.com hoặc

h_nguyen99@hotmail.com ;

đồng thời đề cử bạn đạo đại diện nhận lãnh đặc san tại ĐH Thanh Tịnh để phân phối lại cho địa phương mình. Riêng vùng Nam và Bắc California, đặc san sẽ được phân phát tại các thiền đường.

(2) ĐSVV sẽ nhật tu các địa chỉ “*Vòng Quanh Thế Giới*” đăng trên ĐSVV số 6, xin tất cả các nơi vui lòng xem kỹ lại và thông báo chúng tôi nếu có sai sót để kịp thời điều chỉnh. Một lần nữa, xin nhắc nhở là chúng tôi chỉ dám đăng lên ĐSVV khi nào có sự yêu cầu chính thức mà thôi.

(3) Vì nhân sự trong Nhóm Thực Hiện ĐSVV bị khiếm khuyết nên trong thời gian gần đây có sự chậm trễ, đặc biệt là vấn đề cấp biên nhận đóng góp và lập danh sách các bạn đạo hảo tâm giúp ĐSVV có thêm “điểm khí” tồn tại đến hôm nay. Để tránh khuyết điểm nêu trên, ĐSVV tự sửa bằng cách dùng MỘT địa chỉ sau đây (thay vì dùng hai địa chỉ khác nhau) để liên lạc về việc đóng góp bài vở hay tài chánh :

Đặc San Vô Vi
8376 Chanticleer Rd
Stanton, CA 90680
USA
Tel.: (714) 236-9291
Fax.: (714) 821-6920
E-mail: dacsanvovi@hotmail.com hoặc
h_nguyen99@hotmail.com

Riêng phần tài chánh xin ghi rõ trên check/money order người nhận lãnh--Pay to the Order of--là **VOVI F. A. of Washington .**

Kính bái,
Nhóm Thực Hiện ĐSVV

Thông Báo về Đại Hội Vô Vi Quốc Tế tại Prague tháng 7 năm 2000

Xin quý bạn đạo đã mua vé máy bay rồi xin thông báo giờ đến và đi cho BTC càng sớm càng tốt để kịp tổ chức đủ xe đưa đón quý bạn đạo tại phi trường và nhà ga xe lửa.

Ngoài ra quý bạn tớ sớm hơn hay về trễ hơn cũng phải đặt phòng ngủ trước vì tháng 7 là mùa cao điểm khách sạn có thể hết chỗ.

Xin thông báo về : Xuân Mai Email : mnguyen@apple.com hay fax : 530-5891517
